РІК ЗАЛОЖЕННЯ 1893.
„СВОБОДА"
"LIBERTY"
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Всї листи, моні-ордери і чеки треба висилати на адресу „SVOBODA".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1893.
„SVOBODA"
("LIBERTY")
THE UKRAINIAN NEWSPAPER
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by UKRAINIAN NAT'L ASSOCIATION
at 83 Grand St., Jersey City, N. J.
The best advertising medium.
Rates furnished on application.

Урядовий орган Українського Народного Союза — "SVOBODA" — Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXVII. ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ., ВІВТОРОК, 10-го ЧЕРВНЯ 1919. Ч. 68. VOL. XXVII. JERSEY CITY, N. J. TUESDAY, JUNE 10, 1919. No. 68.

РЕВОЛЮЦІЯ ПРОТИ ЛЯХІВ В ГАЛИЧИНІ.

Ляцькі війска заводять терор на Волини і у східній Галичині.

Ляхи катують українських селян з пімсти за прогнанє польських дідичів.

Мадярські большевицькі війска проганяють Чехів зі Словаччини.

ВІСТИ З УКРАЇНИ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on June 9, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

РЕВОЛЮЦІЙНІ ЗАВОРУШЕНЯ У СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ ПРОТИ ПОЛЯКІВ.

Большевицький рух серед галицьких Українців сильно поширюєть ся.

КОПЕНГАҐЕН, 6. червня. — В цілій східній Галичині вибухли революційні заворушеня проти Поляків. Большевицький рух серед галицьких Українців змагаєть ся з кождим днем щораз сильнійше, як се доносять вісти, які тут нинї одержано.

ЗЬВІРСТВА ЛЯХІВ НА ВОЛИНИ І У СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

Катують українських селян за прогнанє польських дідичів.

ВІДЕНЬ, 8. червня. — Українці обжаловують Поляків, що в занятих ними землях завели пановане терору і увязнили богато українських сьвящеників, політиків і жовнїрів.

Українці доносять дальше, що Поляки намагають ся знищити в цілій Галичині українські історичні документи та що Поляки на Волини допускають ся страшних насильств супроти українських селян з пімсти за прогнанє минувшої зими польських дідичів.

Після українських донесень Поляки замкнули 500 українських церков, з того 50 спалили; сотки українських сьвящеників сидять у вязниці. Українську катедру в Холмі заняв польський епископ.

Між полоненими вибухла пошесть тифу.

УКРАЇНСЬКА ДЕЛЕҐАЦІЯ ПРИБУЛА ДО ЛЬВОВА НА ПЕРЕГОВОРИ З ПОЛЯКАМИ.

На цілій Україні мало прийти до революції.

КОПЕНГАҐЕН, 6. червня. — Нинїшні вісти зі Львова доносять, що до Львова прибула українська делеґація, аби розпочати з Поляками переговори в справі розему.

Одержані тут нині телеграми доносять, що ціла Україна находить ся в огни революції.

ПОЛЯКИ ЗАВЕЛИ ВІЙСКОВУ КОНТРОЛЮ В КОПАЛЬНЯХ НАФТИ.

Конфіскують німецькі, австрійські і мадярські маєтки.

ЦІРІХ, 7. червня. — Польське правительство установило війскову комісію в копальнях нафти у східній Галичині, яка має на цїли хоронити польські і аліянтські інтереси нафтові.

Німецькі, австрійські і мадярські маєтки сконфісковано і вони мають становити ґарантію при стягненю воєнних коштів.

Праця у всїх нафтових закопах піднята наново.

НА БАЛКАНІ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on June 9, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

БОЛЬГАРСЬКА АРМІЯ НАСТУПАЄ НА СЕРБІЮ.

Її мобілїзація була переведена потайно.

КОПЕНГАҐЕН, 6. червня. — Часть болгарської армії, яку потайно змобілїзовано, маширує в напрямі сербської границі, як се доносить нинїшна телеграма балканського телеґрафічного бюра.

Мобілїзація в Болгарії була заборонена на підставі условій розему, підписаних Болгарією, якої більша частина находить ся в руках війск аліянтів. З тої причини повисше наведена вістка виглядає на неправдоподібну.

В ЧЕХІЇ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on June 9, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

ЧЕХИ ПРИЗНАЮТЬ СЯ ДО НЕВДАЧІ НА СЛОВАЧЧИНІ.

Просять аліянтів о поміч проти мадярських большевиків.

ПРАГА, 5. червня. — Др. Іробар, чеський міністер, потверджує вістку про великий несподіваний успіх мадярських большевиків над чеськими війсками на Словаччині, які постійно уступають назад.

Положенє на Словаччині, як се заявив чеський міністер, є дуже ґрізне. Мадярські большевики заняли найбогатші околиці і після його гадки чеським війскам не вдасть ся здержати наступу большевиків, коли не одержать помочи від французьких війск.

Шкоду, спричинену наступом мадярських большевиків, оцінює др. Іробар на 1.000,000.000 корон.

(Перед кількома днями була вістка, що Словаки проголосили савєтське правительство. Инша знова вістка доносила, що мадярські большевики розірвали боєвий фронт між Чехами і Румунами, які були получили ся на угорській Руси).

Чеські війска опорожнили Прешбурґ і Кошиці.

БУДАПЕШТ, 7. червня. — Угорські савєтські війска продовжають дальше свій наступ проти Чехів, які уступають на цілім фронті назад. Чеські війска опорожнили міста Прешбурґ, столицю Словаччини, і Кошиці.

В околицях на Словаччині, які відзискали большевицькі війска, проголошено савєтське правлїнє. Між чеськими війсками поширила ся большевицька пропаґанда.

Народний комісар Сітмілї, який повернув з Росії лїтаком, приніс відозву від Леніна, в якій взиває угорських большевиків не лише до боротьби з буржуазією, але і з умірковáними соціялїстами.

Дві треті части Словаччини в руках большевиків.

ЛОНДОН, 7. червня. — Вісти з Праги доносять, що великі успіхи мадярських большевиків на Словаччині викликали в Празї переполох. Дві треті части Словаччини опинили ся в руках угорських большевиків.

Праські часописи взивають правительство і загал, щоби понехати внутрішні спори і злучили ся проти большевицької армії. Ріжні політичні партії повидавали відозви до чесько-словацького народа. Клюб національ-демократичних послів кінчить свою відозву словами: „Ціла чесько-словацька република находить ся в небезпеці".

Чесько-словацькі війска творять савєти.

ВІДЕНЬ, 5. червня. — З Будапешту доносять, що в богато містах, які находять ся в руках чесько-словацьких війск, проголошено савєтську републику.

Жовнїри на боєвім фронті творять савєти жовнїрів і робітників.

В місцевости Діпо робітники обсадили зелізничий шлях, загрожуючи відотненєм відвороту чесько-словацьким війскам, які були приневолені опорожнити Паркани.

Французький командант чесько-словацьких війск, ґен. Фелєш, доносить, що положенє Чехо-Словаків є дуже ґрізне, але висловлює надію на побіду над Мадярами, коли аліянти поспішать в час з оружною помочію.

Занятє Поляками східної Галичини на перешкоді злуки большевиків.

ВІДЕНЬ, 8. червня. — Положенє Чехів в Словаччині стає тим ґрізнійше, що мадярські большевики ведуть серед Словаків сильну аґітацую проти Чехів. Вони підносять, що Чехи не дали Словаччині приобіцяної автономії і не поводять ся з ними як з братами. Дальше кажуть вони, що Словаки жили з Мадярами через 1.000 років і повинні надальше жити разом.

Невдача чеських війск на Словаччині викликала в Празї велике пригнобленє, тим більше, що чеський нарід, а передівсім жіноцтво, глядїли на чеських жовнїрів яко на найхоробрійших жовнїрів в сьвіті.

Мадярському савєтському правительству не вдало ся доси забезпечити получене з большевиками на Україні, а то з причини занятя Поляками східної Галичини. Большевицькі війска, які борють ся в Бесарабії проти Румунів, завдячують свій успіх своїм командантам, між котрими є богато Німців. Вісти доносять, що німецькі офіцири на Україні утворили орґанізацію, яка має помагати большевикам на Україні.

В ПОЛЬЩІ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on June 9, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

БОЛЬШЕВИКИ ГОТОВЛЯТЬ СЯ ЗАВДАТИ СМЕРТЕЛЬНИЙ УДАР ПОЛЬЩІ.

Надіють ся, що Україна піде разом з большевиками проти Поляків.

БЕРЛІН, 7. червня. — Останні вісти воєнні є великої ваги. Вісти з Праги і Відня потверджують попередні донесеня про великеі поражене Чехів мадярськими большевиками. Угорські большевицькі війска зломили чесько-словацьку боєву лінію і заняли вже дві треті части Словаччини. Вісти з Праги признають, що чеські війска розпочали на цілім фронті відворот. Рівночасно завдали угорські большевики тяжкий удар Румунії. Цілий румунський фронт захитаний.

Побіди війск угорського савєтського правительства мають величезний моральний вплив на центральну Европу. Угорська большевицька армія числить після достовірних донесень 120.000 добірного карного війска. Коли Чехам не вдасть ся здержати її наступу, то треба надіяти ся, що зі сього скористають чеські Німці, щоби розпочати боротьбу проти Чехів, боротьбу в цїли свого визволеня.

Угорські большевики мають нагоду тепер перевести злуку з російськими большевиками через Україну, яка є приневолена рішити свою долю спільно з большевиками. На найблизшу жертву большевизму вибрано Польщу. В большевицьких кругах панує переконанє, що в протягу двох місяців Польща буде зріла до революції.

Німеччина готовить ся до війни з Польщею.

ЛОНДОН, 7. червня.—Ротердамський кореспондент „Дейли Телеграф" доносить в телеґрамі з четверга:

„Є признаки, що Німеччина готовить ся до нової війни. Ніхто в Німеччині не думає нині про підняте воєнних операцій проти західних держав, але населенє східної Німеччини приготовляєть ся до оружного опору проти Поляків на случай, коли би вони намагали ся силою здобувати німецькі території, признані їм в договорі.

„Німецькі військові власти вже виготовили воєнні пляни проти Польщі. Богато високих офіцирів зголосило ся на службу для оборони народних границь на сході, коли би їх не визначено згідно з принципами самовизначеня".

Війна між Німеччиною і Польщею неминуча.

ВІДЕНЬ, 7. червня.—Телеґрами від кореспонденційного бюра з Варшави доносять що війна між Польщею і Німеччиною є неминуча. Польські часописи подають алярмуючі вісти знад німецької границї. Польська армія є вповні зорґанізована.

В РОСІЇ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on June 9, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

Большевицькі війска здобули Сарапуль.

ЛОНДОН, 6. червня. — Большевицька бездротна телеґрама доносить, що савєтські війска здобули місто Сарапуль над Камою, на полудневий захід від Перму, та що наступ савєтських війск відбуваєть ся дальше з добрим успіхом.

Одержані вісти доносять, що большевицькі війска під напором війск анґлїйських опорожнили місто Александровск над Каспійським морем. Анґлїйські летуни бомбардували місто, кидаючи бомби з лїтаків.

Адм. Колчакови вручено условя аліянтів.

ОМСК, 6. червня.—Представник француського правительства вручив адм. Колчакови, яко голові всеросійського правительства, в імени союзних держав ноту з условями признаня його правительства. Адм. Колчак дав відповідь, яку француський представник переслав телеґрафічно до Парижа.

Адм. Колчак годить ся з певними застереженями на условя.

ПАРИЖ, 6. червня. — Француське міністерство заграничних справ одержало нині відповідь від адм. Колчака на ноту союзних держав, в якій подано йому условя його признаня.

Загальне переконанє є, що відповідь адм. Колчака є вповні вдоволяюча. У своїй однак відповіди адм. Колчак поробив застереженя щодо установчих зборів і відносин супроти нових держав, утворених на території давної Росії.

Москалї проти злуки Бесарабії з Румунією.

ПАРИЖ, 6. червня. — Делеґація в Парижи, яка заступає інтереси Бесарабії, довідала ся, що між условями, предложеними ад. Колчакови, було доманганє, щоби російське правительство згодило ся на прилученє румунської части Бесарабії до Румунії.

Після гадки Александра Крупенського, бувшого президента земств в Бесарабії, Румунії припала би майже ціла Бесарабія, бо Молдавани замешкують середину Бесарабії. Бесарабська делеґація не припускає, щоби правительство адм. Колчака могло приймити того рода условя, бо рішенє сеї справи входить в обсяг власти установчих зборів.

З МИРОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on June 9, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

НІМЕЦЬКІ УСТАНОВЧІ ЗБОРИ ВІДБУДУТЬ 12. ЧЕРВНЯ ЗАСІДАНЄ В СПРАВІ МИРА.

БЕРЛІН, 6. червня. — Засіданє німецьких установчих зборів скликано до Ваймару на день 12. червня.

Завтра відбудеть ся нарада в справі мирових условій, в якій візьмуть участь члени правительства і члени німецької мирової делеґації, які прибули тут з Версалю.

АВСТРІЯ ДОРУЧИТЬ ВІДПОВІДЬ НА МИРОВІ УСЛІВЯ ОКОЛО 15. ЧЕРВНЯ.

ЦІРІХ, 7. червня. — Телеґрама з Інсбрука доносить, що австрійська делеґація подасть у своїй відповіди мировій конференції свої контр-предложеня щодо мирових условій.

Головні точки відповіди є вже готові. Відповідь буде доручена мировій конференції около 15 червня.

В НІМЕЧЧИНІ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on June 9, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

ЗАПОВІДАЮТЬ, ЩО В ПРОТЯГУ НАЙДАЛЬШЕ ДВОХ ТИЖНІВ НІМЕЦЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО БУДЕ ПОВАЛЕНЕ.

БЕРЛІН, 8. червня. — Теперішне німецьке правительство упаде найдальше в протягу двох тижнів, а може й в протягу тижня, як се заповідають знавці політичного положеня в Німеччині. Вже за кілька днів розпічнеть ся нова боротьба на улицях Берлїна.

Нові заворушеня в Німеччині вже розпочали ся.

БЕРЛІН, 7. червня.—Як показуєть ся, необережний засуд смерти, виданий баварським правительством на Левіна Ніссена, провідника баварських Спартаків, вплине на прискоренє нової революції Спартаків, яка буде мати на цілі поваленє правительства Еберта - Шайдемана.

Признаки, що революція в Німеччині зближаєть ся, є отсї:

1. Провідник німецьких независимих соціялїстів, Гуґо Газе, зовсім отверто заявив, що правительство Еберта-Шайдемана буде поваленє в протягу осьми днів.

2. Берлїнський савєт робітників видав приказ до загального страйку, який вже в части зістав переведений в житє.

3. В столиці Баварії, Монахії, розпочав ся вже загальний страйк і прийшло до поважних заворушень, які мають признаку нової революції Спартаків.

Заворушеня в Монахії тривали через цілу ніч. В боротьбі на улицях міста було чути без перестанку гук машинових крісів. Страйк обхопив і другі баварські міста, як Нірнберґ і Фірт.

НА ЛИТВІ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on June 9, 1919 as required by the Act of October 6, 1917.)

Литовці жадають, щоби польські війска опорожнили Литву.

ПАРИЖ, 4. червня. — Литовська делеґація вислала до мирової конференції ноту, в якій домагаєть ся висланя окремої комісії на Литву в цїли переведеня слїдства в справі польських погромів на Литві і розслїдженя всяких инших надужить і безправств, яких допускаєть ся польська армія на литовських землях.

Литовська делеґація домагаєть ся дальше, щоби після переведеня слїдства головна рада мирової конференції приказала Полякам опорожнити Литву, а вже саме литовське правительство перейме на себе оборону Литви перед большевиками, коли аліянти доставлять йому воєнні матеріяли і оруже.

Поляки вимордували у Вильні 1.500 Жидів.

ПАРИЖ, 7. червня. — Др. Рахмілевич зібрав докази про зьвірства, яких допускали ся польські війска на Жидах по занятю Вильни, і вислав їх до премієра литовського правительства, який переслав їх литовській мировій делеґації в Парижи.

В звіті говорить ся, що Поляки тогосамого дня, коли заняли Вильну, почали рабувати жидівські доми під покришкою шуканя за оружем і большевиками. В самій Вильні число замордованих Жидів виносить около 1.500; з Вильни до Ліди вивезено 2.000 до 5.000 Жидів. Від Жидів, у котрих надіяли ся більшого засобу ґотівки, зажадали 1.500 до 15.000 рублїв окупу. З депортованими Жидами обходили ся польські жовнїри по зьвірськи, били їх прикладами від крісів і через цілу дорогу не давали їм поживи.

Польські власти видали заборону продавати Жидам хлїб. В часї між 19. цьвітня і 4. мая вильненські Жиди потерпіли шкоду на 6 міліонів рублїв. Між 19. і 22. цьвітня найдено на улицях міста 54 замордованих Жидів.

Латиші домагають ся независимости.

ПАРИЖ, 4. червня. — Латиська делеґація вислала до мирової конференції ноту, жадаючи признаня независимости латиської держави, заки буде признане російське правительство адм. Колчака.

Латиська делеґація поставила також жаданє, щоби ще перед признанєм російського правительства воно відослало домів всїх латиських мешканців, які тепер находять ся в Росії.

"SVOBODA" (LIBERTY)

the Ukrainian newspaper published three times a week: Tuesday, Thursday, and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ESTABLISHED 1893

JOSEPH STETKEWICZ, Chief editor.
ANDREW SAWKA, Business manager.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION: United States:		ПЕРЕДПЛАТА: в Злучених Державах:	
1 year	$3.00	на рік	$3.00
6 months	$1.75	на пів року	$1.75
3 months	$1.00	на 3 місяці	$1.00
to Jersey City and to foreign countries:		В місті Jersey City і за границю:	
1 year	$3.50	на рік	$3.50
6 months	$2.00	на пів року	$2.00
3 months	$1.25	на 3 місяці	$1.25
Single copy 3 cents.		Поодиноке число 3 центи.	

За кожду зміну адреси платить ся 10 центів.

Адреса: SVOBODA, 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Число телефону 498 Montgomery.

Всі моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу "Svoboda".
При висиланю замовленя належить долучити моні-ордер або чек.

За всі оголошення поміщувані в „Свободі" редакція не відповідає.

ЛІҐА ЧОТИРОХ НАРОДІВ.

Українці, Литовці, Латиші й Естонці в Злучених Державах получили ся в один союз для оборони своїх републик в Европі.

Ще в половині мая Литовська Народна Рада в Америці, котра тут заступає неурядово правительство литовської републики, віднесла ся до Українського Народного Комітету з предложенєм для співділаня в обороні України і Литви перед польською заборчостию. У. Н. Комітет на предложенє радо згодив ся і потім відбуло ся кілька спільних українсько-литовських нарад, на які ще опісля запрошено також представників Латишів і Естонців, котрі теж прибули і заявили свою охоту і згоду приступити до спільної акції.

Першим успіхом спільної праці представників тих чотирох народностий була величава маніфестація в Карнеґі Гол в Ню Йорку, дня 25. мая с. р., на якій однодушно ухвалено потрійні резолюції: 1. з домаганєм признаня самостійних републик України, Литви, Латвії й Естонії; 2. з протестом проти польського наїзду на землї України і Литви; 3. з протестом проти погромів. Про сю маніфестацію писала цїла преса в Злучених Державах, а резолюції переслано до мирової конференції в Парижи і до президента Вілсона. У. Н. Комітет повідомив телеґрафічно про маніфестацію і резолюції делеґацію української републики в Парижи.

Відтак, дня 27. мая с. р. відбула ся в Ню Йорку, в українськім Народнім Домі, при 217 Іст 6-та улиця, ширша нарада представників чотирох народностий в Злучених Державах над дальшою спільною працею. Було присутних около 50 осіб. На внесенє о. М. Підгорецького, члена Екзекутиви У. Н. Комітету, підперте представниками всїх національних ґруп, ухвалено заснувати Ліґу Чотирох Народів і предложити загальним національним орґанізаціям тих 4-ох народів в Злучених Державах, щоби приняли сю постанову і приняли на себе зорґанізованє сеї Ліґи. Представники чотирох народів приняли на себе обовязок сю ухвалу передати головним управам своїх орґанізацій до затвердженя протягом найблизших днїв.

Крім того вибрано тодї тимчасову управу Ліґи, яка по затвердженю Ліґи центральними народними орґанізаціями мала би стати повновласною управою.

В склад управи увійшли:

Вінкентій Ф. Янкус, представник Литовської Народної Ради в Америці, голова;

Іван Народний, представник Американсько-Естонської Ліґи, заступник голови;

Володимир Б. Лотоцький, представник У. Н. Комітету, секретар;

Іван І. Кальнін, представник Латиської Народної Ліґи в Америці, касієр.

Вкінци порішено вислати делеґацію до Вашінґтону, до американського міністерства заграничних справ („Діпартмент оф Стейт"), щоби предложити домаганя Ліґи. Литовські представники приняли на себе обовязок виєднати авдієнцію.

На дальшій нарадї представників чотирох народностий дня 4. с. м. всї чергою взаїмно себе повідомили, що їх орґанізації приняли радо предложенє в справі заложеня Ліґи чотирох народностий в Злучених Державах і її вступні постанови. Тимсамим вибрана тимчасово управа Ліґи стала повноправною і зачала працю.

Принято таку програму Ліґи:

1. Зединенє Українців, Литовців, Латишів і Естонців в Злучених Державах до спільної праці для помочі їх народним републикам в Европі та для оборони тих републик перед імперіялїзмом польським і московським.

2. Працювати для оборони самостійности України, Литви, Латвії й Естонії і боронити сеї независимости та робити заходи, аби Злучені Держави її признали.

3. Працювати для співділаня сих чотирох републик в Европі і для злуки їх в оборонний союз.

Голова п. В. Янкус повідомив, що авдієнція у Вашінґтонї має бути на другий день, в четвер, та що тому вже сього дня в ночи делеґати Ліґи мусять виїхати до Вашінґтону. Постановлено, що має їхати управа Ліґи.

* * *

Принятє делеґації Ліґи на полудне в четвер, дня 5. с. м.

В бюрі заступника державного секретаря **Френка Л. Полка** явились: Вінкентій Ф. Янкус, Іван Народний, Володимир Б. Лотоцький і Іван І. Кальнін. Голова п. Янкус в довшій промові сказав про заложенє Ліґи, представив її програму і цїли та безпосередні причини, які спонукали центральні орґанізації чотирох народностий в Злучених Державах злучитись в таку Ліґу, з яких найважнїйшою в теперішну пору є обороняти українську і литовську републику перед польським імперіялїзмом, а через оборону тих двох републик також і Латвію й Естонію, що лежать на північ від Литви, а по яких землї польські імперіялїсти також посягають у своїх плянах. П. Янкус згадав, що ті чотири народи все були демократичні; між собою не ворогували; не були і не є ворогами, але противно, щирими приятелями; тому їх союз є природний і має сильну підставу. Опісля п. Янкус вручив п. Полкови меморіял Ліґи і резолюції ухвалені на маніфесті в Карнеґі Гол дня 25. мая с. р., заявляючи, що делеґація просить правительство Злучених Держав о признанє републик України, Литви, Латвії й Естонії; о матеріяльну і моральну поміч для них, та протестує проти польського грабіжницького наїзду на землї України і Литви і домагаєть ся, аби Злучені Держави поробили заходи для здержаня того наїзду.

П. Полк приняв програму і домаганя Ліґи дуже радо і заявив, що сейчас перешле телеґрафічно президентови Вілсонови зміст меморіялу і резолюцій. Додав, що Злучені Держави у відношеню до нових републик поступають в теперішнім часї згідно з мировою конференцією і на власну руку не признають нових републик, однак для правительства є важним дїлом знати волю загалу чотирох народностий в Злучених Державах у відношеню до їх національних републик в Европі. Говорячи про Польщу, засьміяв ся згірдно і сказав, що польська заборчість супроти сусїдів виглядає дуже сьмішно.

Опісля розмовляв ще про відносини в сих чотирох републиках, а найдовше з представником У. Н. Комітету про відносини на Україні, про правительство Петлюри і про події на галицькій Україні.

По авдієнції депутація подала інформації американським кореспондентам, а відтак відбула ще засіданє у Вашінґтонї, на якім постановлено отворити спільне інформаційне бюро Ліґи, до якого центральні орґанізації чотирох зєдинених народів мають посилати відомости про події у своїх краях для спільної розсилки до американських часописий.

„НІХТО НЕ ВИНЕН, ТІЛЬКИ Я".

Під таким наголовком „Народна Воля" помістила вступну статю в 65-тім числї, в якій говорить, що загально українська справа стоїть дуже погано: „Ми — говорить ся в тїй статї — сподївали ся бачити Україну вільною, сильною, великою, независимою державою. Замісць того над Україною нависла мара нової неволї, нових подїлів, нового знесиленя, нової розпучливої боротьби. Виглядає немов би цїлий сьвіт завзяв ся, аби нас знищити, аби з нас слїду на землї не лишити".

У тім нещастю ми шукаємо за виновниками. Помагає нам шукати за ними також „Народна Воля". Вона каже, що за свою недолю ми винуємо Падеревского і Дмовского, Бахметєва і Сазонова, Керенського і Лєніна, Скоропадського і Айхгорна, Німеччину і Австрію, Францію і Анґлїю, Пішона і Клєманса, а навіть і Вілсона. Однак дїйсного виновника, яким є ми самі, ми не бачимо.

Не бачимо ми, що виновниками нашого нещастя є ми самі. Показує нам на се аж „Народна Воля", яка твердить, що всї народи: Жиди, Араби, Вірмени, Сирійцї, Альбанцї, Грузини, Литовцї, Латиші, Естонцї, Чехи, Югославяни, Поляки і инші у своїх народних справах держать ся спільної мети: — самостійности! Лише ми, Українцї, не маємо спільної мети. Одні хочуть независимости України, другі хочуть злуки з Московщиною, частина хоче лучити ся з Чехами, а ще инша частина, здаєть ся, з Поляками. Причиною нашої недолї є наша байдужність, брак заінтересованя і загальне непорозуминє та роздор у спільних справах. Тому можемо сьміло заспівати собі за „Народною Волею" пісоньку: „Ніхто не винен, тільки я".

* * *

Так, ми годимо ся з виводами „Народної Волї", що найбільшими ворогами нашого щастя є ми самі, наша байдужність, внутрішна боротьба і роздор. В теперішнім часї замісць покинути всї партійні міжусобицї й особисті урази, а взяти ся спільно до боротьби за народний добробут, ми ще дальше воюємо самі проти себе, — старим, рутенським звичаєм дальше торочимо свій — і так вже пошматований — орґанізм.

Ми однак посьміємо спитати „Народну Волю", для кого вона виписала таку професорську лїтанію? Кого вона розуміє під тим „я", що сам собі завинив? Весь нарід винувати не можна, цїлу суспільність винувати не можна; винувати можна лише якусь частину народу, лише безкритичну товпу, а вслїд за тим і ту ґрупу — чи ґрупи — котрі своєю деморалїзаційною роботою зробили дану часть народу безкритичною масою, яка до загальної справи відносить ся байдужно або й ворожо!

За роздор, за анархію, за руїну, які від якогось часу запанували між американськими Українцями, ми — розуміється — не можемо винувати президента Вілсона, лише самих себе. Але не можемо також сказати, що всї ми — всї члени і ґрупи суспільности — є в однаковій мірі відвічальні за всьо лихо! Не можемо і не сьміємо того сказати!

Годячи ся з виводами „Народної Волї", — що в критичній хвилї всї повинні йти і працювати спільно — ми спитаємо „Народну Волю", де вона перебуває і яке становище занимає у загальних справах? Доси ми чули і знаємо, що „Народна Воля" все йшла напоперек в загальних справах української іміґрації, а в потребі єдности розбивала українські сили. „Народна Воля" не повстидала ся бути орґаном Федерації, орґанїзації, яка для загальної справи нічого доброго нїколи не зробила, але противно: всюди, все і вічно компромітувала українську справу! „Народна Воля" довгий час була пристановищем для тих людий, котрі нинї повинні бути відвічальні за нашу руїну на іміґрації. Політика „Народної Волї" зродила тих людий, котрі недавно, тому кілька днїв, кричали з Пятої улиці в Ню Йорку, що українські жовнїри в Галичинї повинні завернути з польського фронту і вдарити на Станиславів, де тодї находило ся українське правительство. Сї люди є умово хорі, і за се умове збоченє повинна відвічати „Народна Воля".

Оставмо і забудьмо однак те, що минуло. Ми поставимо „Народну Волю" перед фактом істнованя одинокої політичної орґанїзації української в Америцї, а се: Українського Народного Комітету. „Народна Воля" відносить ся до сього Комітету ворожо. Вона не хоче містити його покликів, не накликує людий, аби складали жертви до його каси, з котрої удержуєть ся в Парижи двох одиноких делеґатів від американських Українців. Доси ми не чули від „Народної Волї" ніякого закиду, що сей Комітет поповнив у загальних справах якийсь каригідний злочин. Чомуж „Народна Воля" стоїть на боцї? Чому не розуміє, що сей Комітет, котрий тепер сповняє бездоганно всьо можливе в його силах, потребує помочи від усїх американських Українців, від усїх ґруп суспільности? Чому „Народна Воля" не хоче розуміти, що український нарід в Европі потребує спільної акції бодай тих, котрих не обхопив мотлох анархії? „Народна Воля" бачить наглядно, що Федерація, якої вона держить ся, не робить тепер абсолютно нічого! Яка користь робити стараня, аби трупови привернути житє? Труп не віджиє вже!

Тому треба бодай тепер покинути всяку руйнуючу роботу, взяти ся до праці спільними силами, бо прикра година наспіла для нашої справи. Вдаримо разом, то може пробємо ворожий ряд, але одинцем певно програємо. А тодї будемо знова казати, що в нашім нещастю завинили лише ми. Се буде закид правдивий, але дуже болючий!

НЕ ТРАТЬМО НАДІЇ!

(Допись з Олвайн, Айова).

Сумна вістка прийшла з Европи до Злучених Держав: що східна Галичина вже в ляцьких руках. Отся вістка потрясає нервами кождого Українця, котрий любить свій рідний край. Проклята ляшня напала мов саранча на наш край, Галичину, знищила наші міста і села, і нашу прабатьківську землю хоче взяти раз на завше під своє пованє. Але наш український нарід дуже добре знає ляцьке панованє в Галичинї, бо через Ляхів ми вандрували в сьвіт за очи; бо ляцькі кайдани були вже глибоко вїли ся в невинне тїло українського народу, і через те вістка про занятє Галичини Ляхами є для нас дуже страшною.

Дуже добре знаємо, що ляшня нападом і розбоєм по татарському звичаю заняла наш любий край; бо тота завше злочинна ляшня від давен давна жиє шахрайством і розбійництвом, і завше витягає свої кровожадні пазурі по чуже добро. Є се найгірша розбійнича шайка, котра перевисшає навіть дикі татарські орди.

І через ляцькі заборчі дїла в серцю українського народу кипить злість і ненависть до всеї ляцької орди, котра розбоєм пійшла по наше добро. І нинї, як би була вже отворена брама до Европи, то тисячі Українців з Америки виїхалиб до свого краю, взяли би зброю до рук, пійшли би на ляцьку орду і по одному ляшкови висилали би чортови в зуби; бо Бог гидить ся такими злодїями і розбишаками. Але покищо ми, Українцї в Америцї, мусимо ті всї вісти приймати холоднокровно, не попадати в зневіру і не тратити надії. По більших містах, де жиє більше число Українців, повинні відбувати ся віча і засилати ся протести проти ляцької нахабности.

Тож, Братя і Сестри, Українці і Українки, будьте на дальше вірними синами і доньками дорогої нам Неньки України. Не попадаймо в зневіру і не тратьмо надії на красшу будучність. Згуртуймо ся в одну велику українську громаду і засилаймо протести проти ляцького забору до тих визначних осіб, котрі сидять і радять над справедливим миром та над рівноправностию всїх народів. А колиб і ті визначні особи не узглянднили нашої української справи як слїд, то тодї ми, взагалї весь український нарід, будемо мусїли самі рішати про свою долю, і свого мусимо добити ся. „Або здобути, або дома не бути!"

Знаходять ся між нашим народом одиниці, котрі потайки тїшать ся, що ляшня буде панувати в нашім краю, але ті одиниці не мають абсолютно жадного характеру, анї патріотизму. Ті одиницї ще з краю є затуманені москвофільством. Є знова такі, що люблять свій нарід, свій рідний край, і хотїли би добра свому народови; але тепер, коли приходять ріжні невідрадні вісти, вони теж тратять надію в красшу свою будучність і переходять у ворожий табор та йдуть проти свого народу. Тож такі люди, котрі в найбільше критичнім положеню покидають свій нарід, такі люди не варта звати ся людьми, але Юдами і зрадниками, відступниками від свого народу.

Але ми всї, котрі не хочемо бути рабами у своїх найбільших ворогів, ми не тратьмо надії, вірмо в свої власні сили, в свою красшу будучність, і як мур всї стїймо при своїм! Бо от кілька днїв тому назад прийшла вістка, що ляцька орда заняла наш край, Галичину. Але се може скоро змінитись і в коротким часї ми можемо мати веселїйші вісти: що ляцька орда виступила з Галичини аж поза ріку Сян, бо в теперішнім часї події скоро зміняють ся.

Є надія, що ті судії, котрі судять над рівноправностию всїх поневолених народів, ті судії присудять ляцькій ордї виступити з наших українських земель, і розбишацька ляцька орда з соромом мусить забрати ся з нашого краю.

Тож будьмо витривалі, бодрім ся духом і не тратьмо надії на свою красшу будучність. Бо правда побідити мусить!

Н. Г.

УКРАЇНСЬКА ВАЛЮТА.

Міністер фінансів вніс в Раду Міністрів в строчному порядкови законопроєкт про потребу заведеня самостійної української валюти. По законопроєкту державною грошевою одиницею є гривня, яка містить 8.12 долий щирого золота. Гривня дїлить ся на сто шагів. Дві гривнї складають карбованьця. Після переведеня законопроєкту в житє всї обчисленя податків, вкладок, видач та всяких сум у грошевих рахунках, актах і всїх взагалї умовах, а таксамо й усї виплати робити-муть ся в гривнях. Завданє сеї кардинальної фінансової реформи в пояснюючій записцї міністра фінансів представляєть ся так: В справі впорядкованя фінансів Української Републики одним із завдань, що мають дуже велику вагу, повинно бути признане утворенє здорового грошевого обороту, здатного стати міцною підставою для господарського розвитку краю та утвореня нормального державного буджету. Алеж саме по шляху до вирішеня зазначеного завданя приходить ся зустрічатись з незвичайно великими трудощами. Російська держава в її попереднїм складї зіставила в спадщинї Українській Народній Републицї вельми розстроєні умовини грошевого обороту в видї переповненя ринку обезцїненими паперовими грошевими знаками. При сїм бракує якого би то не було золотого забезпеченя всеї маси паперових грошевих знаків, що обертають ся на ринку, через те, що весь золотий фонд російського державного банку залишив ся в розпорядженю савєтської републики. Описавши далї фінансово економічні умови, в котрих знаходить ся Українська Република — й котрі теж мало приятливі для грошевого обороту, пояснююча до законопроєкту про самостійну українську валюту записка говорить дальше: Зазначені обставини самі здатні булиб утворити дуже важні умовини грошевого обороту й дуже утруднити заходи його впорядкованя, але яко головне лихо, від котрого терпить тепер грошевий оборот України, не ті орґанічні звязки, в котрих воно дальше знаходить ся з грошевим оборотом російської савєтської републики. Проте, з приводу невпинного випусканя паперових гроший, що доходить по відомостям 150 до 200 міліонів у день, крайного браку товарів на ринку, а також загальних соціяльно-полїтичних умов савєтської републики, покупна здатність рубля має там ясно визначений нахил дійти до нулї. Ся тенденція, хоч і відповідно ослаблена, не може при істнуючих обставинах не передаватись українській валютї, збільшуючи тут ціни на товари, руйнуючи всї господарські розрахунки, понижаючи в очах людности довірє до гроший. Таким способом, для українського грошевого обороту утворюєть ся зовсїм неможливе становище. Грошевий оборот реґулює не державне правительство, а чужа державна влада. Становище вимагає тепер вжитя найбільше рішучих та строчних заходів в напрямі цїлковитого відокремленя української валюти від російської, утвореня самостійної української грошевої одиниці та позбавленя російських грошевих знаків права обороту на території України.

(„Українська Ставка").

В НАПРЯМІ НА КИЇВ.

(До історії останного повстаня українського народу).

Коло 5-тої години рано 18. листопада 1918 року приїхав штаб Окремого Загону Січових Стрільців (О. З. С. С.) зі всею боєвою силою Січовиків з Білої Церкви до Хвастова. А годину скорше виїхав з Хвастова на Мотовилівку ешелон сотника Черника...

Панує тихий сон на землї. Панує, та з кождою хвилею починає все більше нетерпеливити ся. Лячно позирає в сторону сходу, чуючи, що відти невдовзї ясні промінї сонця одним стрілом зранять його смертельно. На його тихім престолї засяде гамірне пробуджене житя. Та проте панує; немилосерно хилить до долу непокірливі голови Січовиків, силить ся хоч на хвилину стуляти їм повіки.

Тільки в затишній кімнатці комісаря хвастівської стації житє аж кипить. Туди сон заглянути боїть ся. Там працює невтомимий штаб О. З. С. С. Жвавий сотник Чмола що хвилї вбігає до кімнатки штабу, шепне кілька слів начальникови, засьмієть ся весело і мов пчілка з улия вилїтає стрілою з кімнати. Зайде повільним кроком в кімнату штабу сотник Кучабський, поговорить дещо з осаулом-сотником Матчаком, розкаже про дїяльність Директорії і по хвилї повільно виходить зі штабу. Начальник штабу, полковник Мельник, тільки дивить ся в мапу васильківського повіту і спокійно робить замітки на мапі. Перед ним на краю столика лежить телеґрама, що сотник Черник вже в Мотовилівцї виладовуєть ся з ваґонів. В телеґрамі писано ще, що по слухам зелїзна дорога з Мотовилівки до Василькова попсована і треба маленької підмоги. Полковник Мельник іде до дверий і кличе до себе вартового, щоб він призвав до штабу сотника Сушка. За хвилину зявив ся у штабі О. З. С. С. сотник Сушко.

„Слухай, Ромку", — звернув ся з усьмішкою начальник штабу до сотника. — треба зараз післати другий ешелон на Мотовилівку, котрий буде творити передну охорону нашої армії на ваґонах. Плян сформованя поручаю тобі. У сїм ешелонї поїде одна чета 2-гої сотнї, чотири скорострїли і одна гармата. Дальше долучи до нього ремонтний віддїл зелїзничників з потрібним матеріялом. Роби скоро і не більше пів години; по відїздї 2-го ешелону поїде 3-тий ешелон зі штабом О. З. С. С. і з рештою стрільців. Отаман наш мусить остатись у Хвастові, щоби покінчити раз з тою політичною путаниною Німців".

„Чим скорше, тим лучше, — відповів сотник, — хлопцям обридли ешелони; воліли би пішки йти вже з Хвастова".

„Нічого! Заїдемо в пору! А як з харчами? — питав дальше полковник — Голодують?"

„Анї не згадують! Друга сотня кривдує собі, що вона не буде перша в бою".

„То гаразд! Отже до побаченя в Мотовилівцї".

Сотник Сушко вийшов скорим кроком зі штабу, сповнити зараз наказ полковника.

За десять хвилин вирушив зі стації Хвастів на Мотовилівку другий ешелон зі спеціяльним завданєм випередити ще сотника Черника, щоби бути передною охороною української армії і пообчищувати зелїзну дорогу для слїдуючих стрілецьких ешелонів.

Начальник штабу О. З. С. С. видає накази стрільцям, котрі остали ся ще у Хвастові, бути готовими до скорого відїзду. У Хвастові має остатись тільки одна чета, два кулемети для утримуваня порядку на стації і школа підстаршин у скількости до 20 стрільців, котра має нести охорону при Директорії.

Важна хвиля приготованя до бою не терпить довгого затяганя і весь штаб загону приготовляєть ся до скорого відїзду до Мотовилівки. За пів години по відїздї 2-го ешелону з хвастівської стації рушив в слїд за ним 3-тий боєвий ешелон Січовиків.

Ешелон котив ся скоро, немов би завзяв ся дїгнати свого попередника ще на дорозї. Чотири вікна його нетерпляче поглядали в сторону сходу і неначе змагали ся випередити в Мотовилівцї. Ясні промінї свитаня. А зелїзні колеса торохтїли хором: „Ми скорше, ми скорше від сонця будемо".

Коло пів до 7-мої рано 18. падолиста третий ешелон Січовиків станув на стації Мотовилівка.

На обрію засїріли перші проміні сходу сонця, продирали наскрізь чорну заслону ночи і підкріплювані сильним блеском сяєва, проганяли тихий сон з української землї. Вся боєва невеличка стрілецька сила прибула на стацію Мотивилівку.

Січовий штаб скоро виходив з ваґонів. Здовж возів лунали голосні слова команди. Січовики великим рухливим роєм вискакували з ваґонів.

Г. Яким.

(„Українська Ставка").

СПРОСТОВАНЄ.

Переглядаючи „Свободу", завважав я, що в часї мого інтернованя між ворожими чужинцями в Фортї Оґльоторп, Джорджія, ведено дальше полєміку з противним табором, а в тїй полєміцї зачеплено кілька разів мене. Не маю на цїли витикати нікому злоби, але мушу спростувати хоч один неслушний закид, поміщений в ч. 132. „Свободі", з дня 5. падолиста 1918 р. В статї „Розбишацький напад..." сказано, що Демидчук сидить інтернований в стейтї Джорджія на підставі обжалуваня, що приїхав до Злучених Держав в часї війни яко чинний австрійський офіцир і на чужий пашпорт".

Се неправда і за те я не міг бути інтернованим. Я приїхав до Злучених Держав яко заступник Загальної Української Ради і на свій власний пашпорт.

Инші статї (пр. в ч. 146, з дня 7. грудня 1918) мають подібний напрям і подібну цїль, однак годї простувати поодинокі вислови.

Др. С. Демидчук.

ЧИ Є У ВАШІЙ МІСЦЕВОСТИ ВІДДІЛ У. Н. СОЮЗА?

Як нема, то кождий сьвідомий Українець повинен постарати ся, щоб заснувати його.

До заснованя нового відділу У. Н. Союза потреба на початку не меньше як 6 нових членів.

По близші інформації в справі заснованя нового відділу треба зголошуватись листовно на адресу головного рекордового секретаря У. Н. Союза.

S. MILANOWYCZ
P. O, Box 76 Jersey City, N. J.

БЕЗСОННІСТЬ

є одним зі звичайних недомагань в людий, що терплять на нерви.

Чоловік, який не виспить ся, чуєть ся зломаним навіть як і зовсім здоров. В нервових людий передусім замітний брак памяти. Вони досить терплять, а в додатку ще й в ночи не мають спокою як не можуть заснути.

Нервовість є одною з найбільше поширених недуг в наших часах і десятки тисячів людий терпить на нервовий розстрій. Вони ведуть злиденне житє і через свое дражливе успособлене є тягаром для цілої родини.

Після довгих років пильної науки і лікарських досьвідів винайдено вкінци славний Еліксир на нерви

ПАРТОГЛЬОРУ

який тисячі привернув до нормального здоровля і належного стану. Маємо богато листів від осіб, що уживали Партогльору, а які кажуть, що через уживане славного Нервового Еліксиру прийшли вповні до здоровля.

Як ви терпите на нервовість, так найлучша і найпевнійша дорога до здоровля замовити негайно Партогльору. Велика фляшка Партогльори коштує тільки $1.00; 6 фляшок замовлених нараз коштують лиш $5.00.

Коли мешкаєте поза Ню Йорком, то пішлемо її на вашу адресу почтою в добрім опакованю на свій кошт в день одержання вашого замовлення і гроший. Всі листи і замовлення адресувати до: (G. 2)

АРТЕКА PARTOSA,
160 Second Avenue,
New York, N. Y., Dept. 20

Й. В. Ґете.

РИБАК.

Переклав І. Франко.

Вода шумить, вода бурлить,
На березі рибак
На поплавок глядить, сидить
Тривожно, тихо так...

Сидить, глядить, а втім нараз
Із водяного дна
І брязк і плюск і піднялась
Дівчина водяна.

Вона мовля, вона співа:
„Що вабиш ти мій плід
І хитростю і мудростю
В душний огнистий сьвіт?

„О коб ти знав, як тим рибкам
Превесело на дні,
То ти-б як стій стрибнув і сам,
Одужав тут при мні".

Вода шумить вода бурлить...
Звела його зовсім
Принади міць — чи власна хіть,
І слід пропав по нім.

Йосиф Скрупини.

ПОДАРУНОК.

З чеського переклав П. Франко.

Хоч і як вже оклепана тема про свекрух і старі панни, та важне се, що ся подія, про котру хочу розказати, лучила ся дійсно. Пан Антін Ганоусек був тим нещасним, котрому було суджено не лише мати свекруху, але мешкати з нею постійно під одним дахом. А Ганоусек був ще до того великий добряга, тиха, послушна душа, що не ставив би опору за ніщо в сьвіті. Що найбільше то на острий язик своєї жінки або свекрухи позволив собі на який дотеп, але що був у меньшости, то з правила йому не таланило. Головою чи там провідницею домашної суспільности Ганоуска була свекруха, що завідувала всіми справами; посередником жінка, що те полагоджувала, а касієром муж, що за все платив. Помимо того мав Ганоусек ту подібність з премногими касієрами, що нераз хотів бути далеко, дуже далеко; чим дальше, тим ліпше. В сім домі примістила ся ще, яко надзвичайний член домашного хазяйства, швагрова Ганоуска, старша донька пані Марти Кадежабкової. На око жила з лекції французького і гри на фортепяні, а в дійсности з доходів Ганоуска. Та Марта Кадежабкова молодша, не будучи з природи наділена земською красою, була аж дотепер свобідна та поводила ся так, що швагер Ганоусек не мусів ділити ся прихильностию своєї свекрухи, котрої й без того не було забогато, ще з другим зятем. Єдиним, що у панни Марти будило дійсно подив, були її білі як сніг зубки. На жаль найбільше той дивував би ся, хто бачив ту панну перед пяти роками, коли її узублене показувало небезпечні щерби. Панна хвалила ся удатною працею зубного лікаря допера від недавного часу і уживала її яко принади, на котру мав спіймати ся який грошевитий короп. А-ле літа збігали як вода, коропи не ловили ся, а рибачка сиділа дальше на березі терпеливо. Треба підчеркнути, що штучні зубки були одинокою тайною, котра не розійшла ся по сусідах, хоч про неї знали аж три жінки. І Ганоусек не підозрівав нічого. Також пані Кадежабкова мала клопіт з органами до кусаня. З переду не мала вже жадних, з заду по одному і обі донька порадили їй, щоби наслідувала приклад молодших і дала собі зробити нове кусало. Спершу не хотіла й чути про се, бо вже застара, але на довге налягане і запевнене, що помолодіє на десять літ, остаточно згодила ся. Пішла до зубаря, піддала ся вступній операції і тішила ся, що на те скажуть знакомі, коли побачать її з новою оздобою. Признаєть ся кождому, а нема пощо запирати ся правди, що робить се лише тому, щоби ліпше кусати.

Одного дня на початку вересня по обіді приступила пані Ганоускова до свого мужа. Свекрухи не було, а сестра була у свім покою.

„Слухай, Антоне, що дамо мамі на подарунок? За тиждень її імениниі".

„Або я знаю, може який подорожний плащ, що? Або корабельну карту до Америки".

„Не роби глупих дотепів. Маю помисл. Мамця дали собі робити нові зуби".

„Ойойой".

„Кажу тобі не роби собі з них жартів. Се стара жінка".

„Алеж прецінь і без того не буду їх видіти. Зуби показуєть ся лише тоді, коли чоловік усьміхаєть ся".

„Так що скажеш на те, щоб зробили їй несподіванку, заплатили за зуби у лікаря і принесли".

„Як хочеш".

„А що купимо для сестри Марти, щоби також мала утіху?"

„То тяжка справа. Женихів не продають".

„Знаю що. Казала вже кілька разів, що мусить справити собі до дверий який патентований замок, але має бути певний, не дешевий. Так можемо її купити його".

„Як думаєш".

День перед уродинами обох Март мала вже пані Ганоускова оба дарунки дома, а рано, заки засіли до спільного сніданя, повстав пан Ганоусек, приступив до скрині, схопив оба пакуночки, прибрав сьвяточну поставу і промовив:

„Бажаю вам, пані свекрова, і вам, панно швагрова, враз з жінкою щасливих та веселих іменин і прийміть наші малі даруночки".

Подав швагровій пакуночок.

„Ось для вас, панночко, дещо для забезпечення. Чоловік ніколи не може знати, що на нього чекає, а страта того, що ми вже набули, є все прикра".

Звернув ся до свекрухи.

„А ось дещо для вас, люба свекрово. Ваші уста зискають на тім немало, а сподіваю ся, що..."

Не докінчив. Рівночасний голосний скрик з уст обох обдарованих перервав йому мову і в одній хвилі оба дарунки полетіли до ніг Ганоуска. Бідака дійсно зробив се через помилку. Як?

Панні дав штучні зуби, а свекрусі колодку!

Що тепер наступило, не можу описати, і перо стенографа було би на се занадто повільне...

Стефан Чарнецький.

У КАСУНІ.

У Касуні коло хати
Заіржали коні;
Приїхали попасати
Улани червоні.

Попасали, спочивали
На любій розмові;
Біле личко цілували
І брови шовкові.

А сполудня доріженька
За ними курилась;
У воротах Касуненька
Тяжко зажурилась.

А як в нічку лягла спати,
Сплеснула в долоні;
Приснились їй коло хати
Улани червоні.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

РЕКОРДОВИЙ ЗВІТ УКРАЇНСЬКОГО НАР. СОЮЗА

за місяць май 1919 р.

НОВОПРИСТУПИВШИЙ ВІДДІЛ.

Товариство „Галицька Січ" в Дірфілд, Масс.

В. 207. Чорнобай Йосиф, Чаплій Григорій, Янишин Антін, Костюк Ів., Мельник Стефан, Ординович Василь, Порохонський Кароль, Сисун Василь, Соботович Яків, Сисун Павло, Тимкович Теодор.

НОВОПРИСТУПИВШІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Каня Іван, Чічила Ольга.
В. 2. Брода Михайло, Воргач Пелягія, Брода Теодозія.
В. 4. Демкович Михайло.
В. 7. Сухиня Марія, Решетар Михайло, Лущ Марія.
В. 18. Обух Анна.
В. 28. Оржеховський Андрей, Бичко Анна.
В. 29. Югас Михайло.
В. 30. Пстрак Максим, Піняга Теод.
В. 38. Лапичак Николай.
В. 42. Лазука Тимко, Ґерон Ілько, Куриляк Анна.
В. 54. Білінський Франко.
В. 57. Сорока Теодозій.
В. 62. Сливар Юлія, Дмитрак Луць.
В. 63. Гоменда Катерина.
В. 64. Маціканич Федір.
В. 72. Мендон Іван, Павлів Дмитро.
В. 78. Віняр Іван.
В. 80. Бойко Гаврило.
В. 81. Биленъ Іван, Кравчук Данило, Крушельницький Іван.
В. 90. Лоштин Олекса.
В. 98. Гевчук Григорій, Шальковський Бартоломей, Мельник Семен, Бурий Теодор.
В. 101. Коваль Михайло.
В. 102. Мищишин Григорій.
В. 103. Борис Арсений.
В. 104. Кузів Анна.
В. 105. Войтко Іван.
В. 106. Папловка Максим, Білецький Павло.
В. 108. Броварний Іван.
В. 112. Ананевич Анастазія, Люрет Анна, Венґрин Ірина, Ґлоґовська Розалія, Потюк Катерина, Цапик Варвара, Миколаєвич Марія.
В. 113. Ващур Анна.
В. 119. Когут Анна.
В. 120. Ґодзік Петро, Ятчишин Стефан, Скрабаляк Михайло.
В. 123. Гришко Розалія.
В. 130. Ґалецький Іван, Кобзар Павло, Сопчук Федор.
В. 135. Брендзя Андрей, Фонданич Йосиф, Грешко Михайло, Клим Пелягія, Кокос Мартин, Лазоришин Василь, Матерна Йосиф, Мащак Григорій, Оріховський Сташко, Підкалицький Йосиф, Підкалицький Андрей, Підкалицький Іван (1), Підкалицький Іван (2), Радожицький Яцко, Салапаша Теодора, Салапаша Тимко, Ставна Теодор, Шутяк Іван, Вацлавський Антін, Клим Антін, Матушевський Іван, Вишневський Казимир, Орловський Іван, Фонданич Зофія, Грешко Катерина, Кокос Пазя, Клим Іван, Лазоришин Василь, Мащак Катерина, Матушевська Параска, Москалик Андрей, Налисник Никола, Оріховська Анна, Підкалицька Катерина, Підкалицька Марія, Підкалицька Юлія, Пішко Микита, Радожицька Текля, Ставна Марія, Вишневська Тереса.
В. 137. Макарук Теодозія.
В. 143. Ліщинський Іван, Кавка Ант.
В. 148. Біленька Марія.
В. 174. Русин Василь.
В. 182. Клипка Михайло.
В. 183. Кіхтан Ілько.
В. 193. Філь Василь.
В. 196. Черевко Дмитро.
В. 213. Ботвин Йосиф, Швед Катер.
В. 217. Даниляк Іван.
В. 220. Ханас Николай, Проців Вас.
В. 229. Буч Катерина, Костецький Андрей, Костецька Кароліна, Костецький Роман.
В. 233. Міськів Розалія.
В. 244. Боровський Михайло.
В. 245. Войтович Іван.
В. 248. Скиба Николай.
В. 255. Сарахман Марія, Дашко Онуфрей, Гусак Петро, Несторович Леон, Хула Марія, Старобратський Сем.
В. 259. Горак Петро.
В. 363. Ковальчук Анна.
В. 274. Шевяк Матвій.
В. 290. Корчинська Марта, Бруфко Теофіля.
В. 300. Мельник Николай, Бабій Яків, Клим Николай.
В. 316. Пригода Яким.
В. 318. Щур Теодозія.
В. 330. Конікович Михайло.
В. 336. Шемечко Іван.
В. 338. Хлібек Стефан.
В. 339. Палко Іван.
В. 354. Палинчка Андрей.
В. 369. Дмитрик Стефан, Дмитрик Марія.

ЧЛЕНИ НАНОВО ПРИНЯТІ.

В. 4. Ріжко Тимко.
В. 6. Наливайко Теодор.
В. 21. Касприк Михайло.
В. 31. Мельник Стефан, Мельник Станислав, Мельник Іван.
В. 45. Лівач Йосиф.
В. 49. Яськевич Пилип.
В. 52. Рабець Юрій.
В. 69. Корпан Андрей.
В. 75. Кочкодан Текля.
В. 79. Шалина Михайло.
В. 87. Городиський Стефан.
В. 133. Зибик Григорій.
В. 136. Рибак Стефан.
В. 137. Фатій Теодор.
В. 158. Ступак Катерина, Ступак Федор.
В. 164. Ґрищук Михайло.
В. 183. Поточняк Василь.
В. 206. Чорний Василь.
В. 217. Баберусь Михайло, Дуда Онуфрей, Кубарич Ілько.
В. 218. Сокіл Йосиф (син Стефана), Маланний Стефан.
В. 254. Подобінський Михайло.
В. 259. Соловій Николай.
В. 274. Кіхтан Андрей.
В. 282. Пиндус Тимко, Пиндус Мелянія, Окінний Андрей, Нарибус Пилип.
В. 320. Леськів Василь.
В. 336. Глушик Андрей, Каган Михайло, Барабаш Антін.
В. 338. Кунька Михайло, Кунька Марія.
В. 354. Валоґ Людвік, Валоґ Агата.
В. 363. Леськів Никола, Кліщ Іван.
В. 393. Фецатчин Андрей.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ КАРТАМИ (ЛИСТАМИ).

В. 20. Чепак Олекса.
В. 25. Беля Михайло.
В. 30. Кучма Строфіян.
В. 44. Конопельський Петро.
В. 77. Гатала Константин.
В. 103. Загакайло Григорій.
В. 117. Головчак Дмитро, Головчак Катерина.
В. 120. Шиян Марко.

В. 135. Гриньків Онуфрей, Гриньків Александра.
В. 161. Ілащаш Юрко, Цилюх Стефан, Палиця Іван, Цилюх Марія.
В. 179. Якимів Іван, Вільґотний Теодор, Якимів Катерина.
В. 184. Лукан Марія.
В. 207. Костюк Николай.
В. 213. Зощак Михайло.
В. 229. Фісолович Стефан, Чабаранок Тимко, Фісолович Анна.
В. 234. Остафій Михайло.
В. 237. Чайковський Йосиф.
В. 239. Татомир Василь.
В. 241. Витязь Іван.
В. 283. Гуменний Василь.
В. 300. Курчак Атанас.
В. 316. Тритяк Параня.
В. 347. Чолек Стефан.
В. 363. Ковальчук Іван Курек.
В. 370. Гузар Николай, Небор Дан.
В. 396. Драгун Стефан.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ АБО ВИКЛЮЧЕНІ ЗА НЕПЛАЧЕНЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК.

В. 5. Мошків Андрей, Мошків Михайло, Мошків Маґда, Коршовський Михайло.
В. 19. Буртик Василь, Петришин Вас.
В. 21. Лабай Роман, Варський Вас.
В. 23. Головчак Максим.
В. 24. Кушнір Михайло.
В. 26. Дембскі Марцін, Крисько Андрей.
В. 27. Уніловський Стефан, Боднарчук Павло.
В. 28. Клюка Михайло.
В. 35. Каландяк Іван.
В. 36. Лялька Ксеня.
В. 44. Нечистий Михайло.
В. 49. Баран Павло, о. Боярчук Йосиф, Гуць Григорій, Мошалюк Теодор, Горбатюк Іван, Косінський Лука, Кріль Володимир, Мазепа Григорій, Подлужевич Михайло, Романишин Іван, Самбірський Іван, Семчук Петро, Троян Ципріян, Макух Гаврило.
В. 51. Чехович Йосиф.
В. 53. Климко Стефан, Климко Анастазія.
В. 54. Решетило Іван.
В. 56. Стрілецький Данько, Фрей Прокіп, Кмалчанов Єфрим, Лешко Григорій.
В. 57. Гринів Панько.
В. 58. Гречин Василь, Хоптяина Марія, Хоптяний Дмитро.
В. 59. Ничай Теодор, Бойко Параска, Лупа Катерина.
В. 65. Шатковський Антін.
В. 68. Савчук Антін, Сапіга Василь, Наконечний Михайло.
В. 72. Келб Казимир.
В. 74. Шамрик Михайло.
В. 75. Боґдан Дмитро.
В. 76. Енджейовський Петро.
В. 87. Купер Петро.
В. 89. Люсовський Василь.
В. 88. Федунь Іван.
В. 96. Волянський Стефан.
В. 99. Ковальська Катерина, Балко Григорій.
В. 103. Сорохтий Іван, Ясенчак Антін, Ващук Семен.
В. 105. Костюк Николай, Мулїцький Іван.
В. 109. Скильчак Андрей, Щеґельський Іван.
В. 112. Цубикайло Ева, Терлецька Катерина.
В. 116. Токар Іван.
В. 117. Литвинович Вінцентий, Ґлутковський Михайло.
В. 121. Чех Іван.
В. 122. Штойка Томко, Зеліско Гнат.
В. 126. Піх Теодор, Сулятицький Николай, Стиців Теодор.
В. 130. Бойко Михайло, Ніньовський Тимко, Турчин Стефан, Тинецький Никола.
В. 133. Бурда Марія, Будник Антін, Ґлюх Іван, Скоциляс Іван, Долгошеєв Іван, Долгошеєв Марія, Войтас Іван, Рудик Ілько, Рудик Катерина, Дячун Іван.
В. 135. Москалик Андрей.
В. 141. Паньків Василь, Горончук Григорій, Руський Андрей.
В. 146. Крушельніцький Мелян, Процишин Панько, Магміт Павло, Процишин Анна.
В. 149. Войтович Гринько, Дзіндзіристий Олекса.
В. 150. Шкабаницький Василь.
В. 155. Федоришин Никола.
В. 161. Касич Іван.
В. 167. Лалак Семен.
В. 168. Гладун Фтома, Пупінус Паранька, Самборський Михайло, Гладун Кароліна.
В. 170. Хоптій Михайло.
В. 171. Ґловацький Іван.
В. 174. Паньчишин Дмитро.
В. 192. Чвалінський Йосиф.
В. 196. Сенишин Іван.
В. 200. Ґенеґа Феська, Ґенеґа Ілько, Крумполц Стах.
В. 204. Семенюк Стефан, Семенюк Катерина, Арбора Михайло, Вишиван Яків, Марковська Вікторія.
В. 206. Мішанець Михайло.
В. 209. Яворська Текля.
В. 213. Петришин Сень.
В. 217. Кучмій Григорій, Плекан Петро, Пернак Петро.
В. 218. Соляк Василь, Лесюк Іван.
В. 223. Литвин Станислав, Литвин Мартин.
В. 229. Ґамлій Іван.
В. 235. Богаченко Іван, Пеляничко Михайло.
В. 239. Онуфрейчук Александер.
В. 241. Ковальчук Петро, Голоднюк Петро, Лучка Гавриїл, Теренюк Максим, Заржицький Маріян.
В. 246. Москалик Дмитро.
В. 248. Чайковський Теодор, Кобилянський Йосиф, Кобилянський Михайло, Шулин Теодор, Білошицький Іван, Гладій Іван, Перець Михайло, Поперечний Стефан, Гладій Зофія.
В. 255. Дидьо Іван.
В. 277. Кузьмак Василь.
В. 282. Клекоцький Михайло.
В. 292. Федоренко Іван, Кіяк Алексій, Осідач Володимир, Романів Василь, Новак Юрій, Наконечний Теодор, Мацюк Дмитро, Черевешкий Олекса, Дитиняк Ясько.
В. 296. Олійник Йосиф, Блашків Никола.
В. 301. Гвоздаь Іван.
В. 305. Тимкович Никодим.
В. 316. Лівуш Онуфрей, Федик Дмитро, Чайчук Іван, Татиґа Дмитро, Байдак Іван, Румак Захарко, Матковський Михайло, Ґолембьовский Петро, Крижалка Іван, Яків Михайло, Білик Василь, Ільків Кость.
В. 326. Нестор Іван, Мачужак Іван.
В. 336. Бойко Василь, Лазука Іван, Толочкевич Петро.
В. 363. Самаранда Михайло, Васьків Стефан, Кривий Михайло.
В. 369. Павлюх Петро.
В. 370. Соболевський Павло.
В. 384. Лазорко Николай, Остафій Петро, Лазорко Дмитро.
В. 388. Сорока Стефан, Білінський Антін Слотило, Федак Іван, Тарнавський Гринь, Кахновець Григорій, Ільницький Ілько, Білінський Мількович Іван.
В. 396. Андрухів Іван.
В. 400. Заграй Дмитро, Роговий Семен, Ільчишин Никола.

ЧЛЕНИ ВЗЯВШІ ПЕРЕСТУПНІ КАРТИ (ЛИСТИ).

В. 49. Сенів Стефан.
В. 56. Гатала Константин.
В. 58. Череватий Пилип.
В. 70. Чопек Стефан.
В. 85. Латанишин Яцко.
В. 91. Шиян Марко.
В. 102. Бронкович Григорій, Динько Іван (2), Динько Анна.
В. 121. Гуменний Василь.
В. 123. Беля Михайло.
В. 130. Чіп Николай.
В. 146. Кривіцький Гринько.
В. 149. Гавдун Іван.
В. 158. Загакайло Григорій.
В. 171. Чабараник Тимко, Фісолович Анна, Фісолович Стефан.
В. 179. Кіс Дмитро.
В. 213. Сидор Йосиф.
В. 223. Маліщак Іван.
В. 225. Павук Михайло.
В. 235. Семераз Василь.
В. 246. Витязь Іван.
В. 273. Конопельський Дмитро.
В. 276. Цилюх Стефан, Ілящаш Юрко, Палиця Іван, Татомир Василь, Цилюх Марія.
В. 295. Ганковський Іван.
В. 301. Пилипів Катерина.
В. 332. Костюк Николай.
В. 388. Чайковський Йосиф.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ.

В. 2. Дубець Йосиф.
В. 24. Клун Іван.
В. 28. Гайда Юрко.
В. 42. Гладка Марія.
В. 76. Пилипчук Григорій.
В. 118. Козій Катерина.
В. 276. Бащак Іван.
В. 322. Ветхач Іван.
В. 365. Шандор Михайло.
В. 396. Кушля Павло.

УВАГА,

котру кождий місцевий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосувати ся.

Члени, оголошені в рекордовім звіті за місяць май 1919 року яко суспендовані або виключені за неплаченє місячних вкладок чи з инших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і на далї бути членами У. Н. Союза, мусять зголосити ся в протягу сего місяця (червня) до своїх відділів і вписати ся наново, заплативши всї свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Як сего не зроблять до кінця червня 1919 року, то в липни 1919 р. мусять виповнити нові аплікації (просьби о приняте), коли хотять бути членами У. Н. Союза, подібно, як кождий новий кандидат. Ті знов члени, котрі в місяцю маю 1919 року взяли переступні листи, а еще доси не зголосили ся до якогось иншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мають се зробити в місяцю червню 1919 р., бо на другий місяць, т. є. в липню 1919 року вичеркне ся їх з членів організації, а тоді вони можуть бути приняті до У. Н. Союза тільки на підставі нових аплікацій (просьб о приняте).

ЗІСТАВЛЕНЄ.

В місяцю цьвітни 1919 р. було членів в У. Н. Союзі	12.604
В місяцю маю 1919 р. принято нових членів до У. Н. Союза	157
В місяцю маю 1919 р. принято нанново в члени У. Н. Союза	44
В місяцю маю 1919 р. принято з переступними листами	36
Разом	12.841
В місяцю маю 1919 р. суспендовано за неплаченє місячних вкладок	205
В місяцю маю 1919 р. взяло переступні листи (карти)	34
В місяцю маю 1919 р. померло.	10
Разом	249
В місяцю маю 1919 р. У. Н. Союз числив членів після сїмох кляс посмертного	12.592

ПІСЛЯ КЛЯС І СУМИ ОБЕЗПЕЧЕНЯ:

Кляса D $100	8
Кляса A $250	454
Кляса AA $500	5.110
Кляса B $750	283
Кляса C $1000	6.668
Кляса BB $1500	64
Кляса CC $2000	5
Разом	12.592

К. Кирчів, гол. предс. У. Н. С.,
С. Милянович, гол. рек. секр. У.Н.С.

В кождій українській хаті повинна находитись часопись „Свобода".

Іван Франко.

ІЗ СТАРОАРАБСЬКОЇ ПОЕЗІЇ.

I. Судьба.

Сліпий, як більмо перейде попри яму,
Але в яму видючий впадає;
І факт, як слово дурному не шкодить,
Але мудрого майстра до згуби доводить;
У біді бреховірний на хліб заробляє,
А чесним невірному доля сприяє.
Всі наші діла і змагання — раби
Під владою впешної сили судьби.

II. Щирі слова.

Як ви питали ми про ваш прихід,
Як буцім ми знали,
То будь із серця свою кров
Перед вас проляли;
То будьб зіниці своїх віч
Вам до ніг поклали;
То будьб румянцем своїх лиць
Шлях ваш устелили,
Щоб через повіки наші, ви
В душу нам сьвітили.

III. Бідність.

Гнеть тяжкий чоловікови
Бідність віддирає,
Так що мов під захід сонце він
Живо догарає.

Як у чужині, не журить ся
Його душа рідна,
А як далеко щастя свойого
З ним бідність не годна.

У базарах серед стиску він
Бояко бокує,
В самоті-ж він у слезах гірких
І днює й ночує.

Жаль ся, Боже, як то бідному
Жить у сьвіті годі!
Між людьми він наче чужинець
В своїм власнім роді.

IV. Бездольний.

„Я не розбійник, добродію мій,
Кленусь тобі Богом,
Не злодій, ані-же жебрак, що в людий
Стоїть за порогом.

„Лихая недоля попала мене
Гірш кражі й розбою,
Зневолила бідність, що в спілку спряглась
З грижею й журбою.

„Не я тому винен, що стало ся так;
Бог стрілив із свойого трону,
Зіпхнула стріла та мені з голови
Мою королівську корону".

V. Серенада.

Скажи красуні тій
В зеленій голубій:
„Лиш смерть від тих любовних мук
Подасть мені спокій".

„А як житє моє
Вона бажає продовжить,
Нехай серною легкою
До мене прибіжить.

О, зіронько моя,
Пожалуй моїх мук!
Глянь: простягає ся рука моя
По дар із твоїх рук.

VI. Її признане.

Моє серденько вмерло би слабе,
Як би перестало любити тебе;
Бо мого серденька не переробить,
Нікого другого йому не любить.

Мої оченята не дармо горять,
На тебе одного вони лиш зорять;
А як чия инша краса їх влестить,
Хай вид твій ніколи мене не пестить!

У моїм серденьку закляло мабуть,
Ніколи до віку тебе не забуть;
Отим то воно не втихає на мить,
Любовю палкою горить і горить.

VII. Похвала голяря.

Кожда штука, пане мій,
Се нашийник золотий,
Але сей голяр, на чисто,
Се перлове намисто.

Ставлю я його високо,
Висше понад всіх учених,
Бо здійма він свою руку
До голов царів сьвячених.

VIII. Carpe diem!

Не відкладай приємности,
Яка трафляєть ся тобі,
Бо людям шкоду нанести,
Се найсьвятійша річ судьбі.

IX. Amoroso.

Як шовк мягке її волосе
І мова лагідна її.
Вона не надто балакуча
Й не маломовная собі.

І очи в неї — Бог сказав:
„Да будуть!" — і вродили ся,
І людські серця від них
Мов від вина скріпили ся.

Понад чолом її кучері
Так темні, як нічна пора,
Та виски в неї в сьвітлости
Ясні як раннаяя зоря.

Кохане, о збільшай що ніч
У моїй крови жар палкий,
І най щоденний біль його
Скінчить аж смерть, удар тяжкий!

X. Старість не радість.

Ах, літа, літа,
Переможні!
Як же в суставах
Причинили ви
Тяжку дрож мені!

Ще давнійше я,
Як молодшим був,
То ходив, ходив,
Не втомлючись;

А тепер лежу,
Або як ходжу,
То дрижу, дрижу
Й не схиляючись.

XI. Похвала щедрости.

Колиб я мав гроші і всяке добро,
І щедрим не був усе те роздавати,
Та красше би мать кулаки замісць рук,
І на обі ноги хромати.

Нехай би хто назвав мені скупого,
Котрому скупість славу принесла,
Або назвав би щедрого, котрого
Від щедрости його та смерть найшла.

XII. Будь щедрим!

Коли добра земного
В удїл дістав ти много,
Будь щедрим для людий,
Нехай від дому твого
Не йде без дару твого
Старий ні молодий.

Бо щедрість добротлива
Не зїсть богатства твого,
Поки тобі зичлива
Всесильна судьба;

А скупість заведлива
Добра не вдержить твого,
Коли до дому твого
Насуне ся журба.

XIII. Горе нашому часови!

У днях щастя чоловік —
Образ дерева плідного:
Доки плоди є на нім,
Прибігають всі до нього.

Та як плоди обпадуть,
Всі байдуже геть спішать,
Древа иншого шукають,
Щоб із нього плоди рвать.

Горе нашому часови!
Всіх захланність обійма.
Щедрих, правих не знайшов я
Й одного між десятьма.

XIV. Зажди хвилину!

Зажди хвилину, дай мені хоч раз
На тебе глянуть ще перед розстанєм,
Скріпи те серце, що у край роздерте
Важким зітханем!

Та як тебе се смутком наповняє,
Не хочу більш тобі я докучати,
Піду туди, де доля прогоняє,
Сам з своїм болем дні свої кінчати.

ЗВІТ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ У. Н. СОЮЗА

з ревізії майна У. Н. Союза і діловодства гол. екзекутивного комітету, переведеної в днях 2, 3, 4, 5 і 6-го червня 1919 р., за час від 1-го лютого до 31-го мая 1919 р.

ЗВІТ ФІНАНСОВИЙ У. Н. СОЮЗА.

Приходи.

Лютий 1919 р.	$ 35.554.91
Марець „ „	20.339.34
Цьвітень „ „	22.770.77
Май „ „	23.202.44
Разом	$101.867.46

Розходи.

Лютий 1919 р.	$ 16.332.89
Марець „ „	8.315.78
Цьвітень „ „	16.190.68
Май „ „	25.180.86
Разом	$ 66.020.21

Зіставлене.

Готівка позістала з днем 31. січня 1919 р.	$ 77.911.34
Прихід від 1. лютого до 31. мая 1919 р.	101.867.46
Разом	$179.778.80
Знайдено на банковій книжочці в Юніон Трост Ко., Елізабет, Н. Дж., більше на суму	19.48
	$179.798.28
Відтягнено розхід від 1. лютого до 31. мая 1919 р.	66.020.21
Остала готівка з днем 31. мая 1919 р.	$179.778.07

Фонд посмертний.

В бондах:	
27 Бейон Сіти Бондс на	$ 28.257.00
50 Нюарк Сіти Бондс на	50.880.00
25 Джерзи Сіти Бондс на	23.875.00
42 Ліберти Бондс на	40.200.00
В банках:	
Нешенел Стейт Банк, Елізабет, Н. Дж.	225.00
Піпелс Сейвінг Трост Ко. в Гейзелтон, Па.	10.086.33
Юніон Кавнти Трост, Елізабет, Н. Дж.	26.408.40
Разом	$179.931.73
Відтягнено нескешовані чеки на	2.238.50
	$177.693.23
Невписаний процент в фінансових книжках, котрий буде вписаний в червни	113.32
Остає	$177.579.91

Фонд резервовий.

В банках:	
Дайм Трост Ко., Шамокін, Па.	$ 3.261.68
Нешенел Гудсон Кавнти Трост, Джерзи Сіти, Н. Дж.	10.954.41
Юніон Трост Ко., Джерзи Сіти, Н. Дж.	18.844.11
Стейт Банк оф Елізабет, Н. Дж.	5.151.28
Разом	$ 38.211.48
В моргечах знайдено	49.350.00
В бондах:	
5 Бейон Сіти Бондс	5.100.00
2 Ню Йорк Сіти Бондс	1.890.00
10 Ліберти Бондс	10.000.00
Реальність У. Н. Союза	19.500.00
Разом	$124.051.48

Фонд адміністраційний.

Юніон Трост Ко., Елізабет, Н. Дж.	$ 6.885.15
Відтягнено незвернені чеки на суму	25.00
	$ 6.860.15
Відтягнено невписаний процент в фінансових книжках, котрий буде вписаний в червни с. р.	23.19
	$ 6.836.96
Вартість друкарні „Свободи"	22.000.00
Разом	$ 28.836.96

Сей фонд знайдено більший о $19.48 на банковій книжочці Юніон Трост Ко., Елізабет, Н. Дж.

Фонд убогих.

В банку Ді Нешенел Банк оф Шамокін, Па.	$ 4.635.73
В банку Юніон Кавнти Трост Ко., Елізабет, Н. Дж.	5.199.47
Разом	$ 9.835.20
Відтягнено незвернені чеки на суму	200.00
	$ 9.635.20
Відтягнено невписаний процент у фінансових книгах, котрий буде вписаний в червни	22.98
Разом	$ 9.612.22

Фонд народний.

В банку Ді Ґаранті Трост енд Сейф Депозит Ко. оф Шамокін, Па.	$ 4.656.02
В банку Юніон Кавнти Трост Ко., Елізабет, Н. Дж.	644.57
Разом	$ 5.300.59
Відтягнено невписаний процент у фінансових книжках, котрий буде вписаний в червни с. р.	2.52
	$ 5.298.07

Фонд сирітський.

В банках:	
Маркет Нешенел Трост Банк, Шамокін, Па.	$ 11.491.34
Юніон Трост Ко. оф Ню Джерзи	301.09
Юніон Кавнти Трост Ко., Елізабет, Н. Дж.	2.023.17
Разом	$ 13.815.60
Відтягнено незвернені чеки на суму	1.401.39
Остає	$ 12.414.21
Відтягнено незаписаний процент у фінансових книгах, котрий має бути записаний в червни с. р.	32.04
Остає	$ 12.382.17
Відтягнено невписану суму до сирітської книги, котру суму секретар впише в червни с. р.	400.00
Остає	$ 11.982.17
В бондах:	
45 Ню Йорк Сіти Бондс	42.525.00
10 Трентон Сіти Бондс	9.570.00
10. Есекс Кавнти Бондс	10.050.00
15 Ліберти Бондс	15.000.00
3 Ліберти Бондс	300.00
Разом	$ 89.427.17

Фонд конвенційний.

В банку Юніон Кавнти енд Трост Ко., Елізабет, Н. Дж.	7.405.25
Відтягнено незаписаний процент у фінансових книгах, котрий буде вписаний в червни с. р.	35.99
Остає	$ 7.369.26

ЗВІТ МАЄТКУ ДРУКАРНІ У. Н. СОЮЗА.

Приходи.

Лютий 1919 р.	$ 5.083.98
Марець „ „	5.620.95
Цьвітень „ „	5.880.72
Май „ „	4.884.60
Разом	$ 21.470.25

Розходи.

Лютий 1919 р.	$ 5.082.49
Марець „ „	6.488.26
Цьвітень „ „	5.766.89
Май „ „	5.078.31
Разом	$ 22.415.95

Зіставлене.

Готівка з днем 31. січня 1919 р.	$ 2.230.11
Прихід за чотири місяці, то є від 1. лютого до 31. мая 1919 р.	21.470.25
Разом	$ 23.700.36
Відтягнено розхід від 1. лютого до 31. мая 1919 р.	22.415.95
Готівка з днем 31. мая 1919 р.	$ 1.284.41
Згадану готівку знайдено в банку Ді Джерзи Тайтл Ґаранті енд Трост Ко., Джерзи Сіти, Н. Дж.	$ 806.80
Відтягнено незвернений чек на суму	78.99
Остає	$ 727.81
Знайдено в касі завідателя „Свободи"	456.60
На депозиті в ґазовій компанії	100.00
Разом	$ 1.284.41

ЛЬОКАЦІЯ ФОНДІВ ЗАГАЛОМ.

БІЛЯНС У. Н. СОЮЗА.

Стан чинний.

Готівка в банках	$113.678.07
В руках гол. секретарів У. Н. Союза	100.00
В бондах	237.647.00
В моргечах	49.350.00
Реальність У. Н. Союза	19.500.00
Маєток друкарні „Свободи"	22.000.00
Готівка в касі завідателя „Свободи"	1.284.41
	$443.559.48

Стан довжний.

Фонд посмертний	$177.579.91
Фонд резервовий	124.051.48
Фонд адміністраційний	28.936.96
Фонд убогих	9.612.22
Фонд народний	5.298.07
Фонд сирітський	89.427.17
Фонд конвенційний	7.369.26
Фонд адміністрації „Свободи"	1.284.41
Разом	$443.559.48

ЗВІТ РЕКОРДОВИЙ У. Н. СОЮЗА.

Прибуток в членах за послідні чотири місяці, то є лютий, марець, цьвітень і май 1919 р., був такий:

Принято нових членів	899
Принято наново	199
Принято з переступними листами	191
Перейшло з инших кляс	8
Разом	1.297

Убуток в членах за послідні чотири місяці:

Суспендовано	599
Взяло переступні листи	190
Перейшло до инших кляс	8
Померло	30
Разом	827

Зіставлене.

З кінцем січня 1919 р. було членів в У. Н. Союзі	12.122
Прибуло за чотири місяці	1.297
Разом	13.419
Убуло членів за чотири місяці	827
З кінцем мая 1919 р. в У. Н. Союзі було членів	12.592

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ У. МОЛОДЕЧОГО СОЮЗА.

Приходи.

Лютий 1919 р.	$ 838.55
Марець „ „	744.33
Цьвітень „ „	756.89
Май „ „	889.34
Разом	$ 3.229.11

Розходи.

Лютий 1919 р.	$ 73.27
Марець „ „	229.30
Цьвітень „ „	176.97
Май „ „	102.57
Разом	$ 582.11

Зіставлене.

Готівка з днем 31. січня 1919 р.	$ 2.496.65
Прихід за чотири місяці, то є від 1. лютого до 31. мая 1919 р.	3.229.11
Разом	$ 5.725.76
Відтягнено розходи від 1. лютого до 31. мая 1919 р.	582.11
Готівка з днем 31. мая 1919 р.	$ 5.143.65

Згадану готівку знайдено на банковій книжочці Ню Джерзи Тайтл Ґаранті енд Трост Ко. в Джерзи Сіти, Н. Дж.

ЗА КОНТРОЛЬНУ КОМІСІЮ:
Д. Капітула, Н. Росолович, В Гришко.

ЖЕРТВИ НА ФОНД ДЛЯ ОБОРОНИ ГАЛИЧИНИ.

Дальші жертви зложили отсї добродії:

520. Філядельфія, Па. На руки місц. У. Н. Комітету зложили: Бр. св. Володимира на Найставн $100.00; І. Мороз бон Свободи на $50.00; Михаїл Рибак $10.00; І. Запоточний, П. Мущинка, А. Галан, К. Галан, І. Борис і С. Борис по $5.00; М. Ґураль і А. Беґеза по $3.00; О. Тутканич і І. Тріщун по $2.00. — Разом $200.00

521. Обурн, Ваш. Теод. Швець $5.00

522. Акоста, Па. Л. Стефанів $5.00

523. Честер, Па. На руки Івана Годованця зложили: І. Годованець $5.50; Г. Петрівський $5.00; О. Брус $2.50; І. Шараварко і Ф. Брухаль по $1.00. — Разом $15.00

524. Бруклин, Н. Й. На руки місц. У. Н. Комітету зложили дальше: Н. Крук, Т. Чіп, І. Богуш, М. Ковальовська, А. Петрівська, В. Билинський, І. Дидина, М. Баглай, Г. Цьвєкало, С. Глушко, Д. Кмита, І. Балко Стефана, П. Приступа, В. Тижник, М. Борецький, С. Нигрич, Г. Чипойдало, І. Бакан, Я. Либа, В. Райзем, Д. Білик, С. Гижник і М. Кушик по $1.00. — Разом $23.00

525. Бостон, Масс. На руки місц. У. Н. Комітету зложили дальше: Андрій Яріш $20.00; Гринь Музика (мол.) і Дмитро Кузь по $10.00; Марія Зварич $5.50; Е. Боднар, П. Шаюк, Я. Шеремета, Й. Панас, Г. Зварич, М. Юрчишин, О. Дацко, Г. Петрейко, Й. Берелїцький, І. Теличин і М. Костів по $5.00; О. Гримак, З. Крива і О. Музика по $2.00; П. Пізюра, А. Баліцький, І. Шидлївський, В. Бенцал, К. Сідлярчук, І. Селїнський, Т. Білий і С. Вульчин по $1.00; меньшими жертвами $1.50. — Разом $116.00

526. Аллентавн, Па. На руки місц. У. Н. Комітету зложили дальше: Т. Ференц, Л. Хома, В. Урбанський, А. Демека, І. Фіялка і І. Сопчак по $1.00; меньшими жертвами $3.25. — Разом $9.25

327. Скрентон, Па. На руки місц. У. Н. Комітету зложили дальше: Володимир Яремків $25.00; Стах Скакун і Стефан Умриш по $10.00; Т. Шумейко, А. Чомко, Ф. Демкович, В. Рибак, Г. Ліберна, Р. Любовіцький, Г. Бовтюх, І. Булик, Д. Булик, Т. Николишак, В. Левочко, Я. Стаднїр, І. Федак, І. Карабін, А. Кірик, А. Келяр, М. Павлюк, А. Молодовець, В. Солян, В. Оварків, І. Костик, І. Кібаль, Н. Панкевич, А. Тиравський, М. Духняк, М. Федицький, Й. Боднар, І. Корпак, І. Демкович, Н. Боянович, С. Калакука, М. Швець, С. Медвідь, С. Томан, Ю. Ковпак, А. Фик, М. Бурдяк, Я. Кость, С. Сербин, Ю. Мальон, К. Ґолїят, М. Волощук, К. Волощук, Катерина Волощук, М. Волощук, О. Запоточний, М. Левінський, І. Луцишин, А. Гриб, І. Дочич, Ф. Невідомський, Катерина Петрик, К. Деркач, Й. Ціпнер, Дмитро Демкович Добрянський, М. Тиравський, Г. Липкевич, П. Кальмук, І. Осташ, Т. Ґурак, Г. Корник і Ю. Коваль по $5.00; А. Демкович (стар.), П. Панас, Г. Ґавулич і Г. Мамяр по $4.00; М. Яремкевич, Т. Табака, М. Демкович, І. Томан, П. Ґулька, І. Ґатала, І. Ґоман, В. Мончак, Ф. Олїйник і С. Крупський по $3.00; П. Задолинний і Г. Казновський по $2.50; П. Ґоломбек, В. Лещишин, П. Блудник, Н. Папура, В. Умриш, С. Андрійчак, П. Дїдун, В. Савка, С. Кухар, Н. Балиш, М. Бережанський, Ф. Кузїнчак, І. Копко, Ю. Мандзяк, С. Кришко, Юстина Головата, Ф. Студніцький, Г. Яворський, Н. Хавтур, П. Ґулик, І. Нїсевич, Н. Козаль, Ф. Когут, С. Капровський, М. Кот, С. Щипик, В. Поточняк, М. Івануса, Т. Панас, Т. Романцьо, Л. Савканич, П. Лучка, І. Кобринець, С. Зяйко, М. Малїшевський, П. Язьвінський, І. Федорів, І. Панкевич, І. Чїждак, Анна Предзїмірська, Паранька Ковтунович, П. Черняк, Пазя Кузїнчак, М. Липкевич, М. Мушка, Г. Завидко, А. Грабик, М. Ярмило, Т. Накальський, Д. Стадніцький, П. Притула, Г. Запоточний, Г. Ізак і О. Лопушанський по $2.00; І. Тисяк $1.50; Й. Демкович, П. Пиріг, Марія Левочко, І. Дучак, В. Томан, Анна Келяр, М. Сушко, Й. Бронець, Й. Гудак, І. Білецький, І. Ковальчик, Ф. Валько, А. Крупський, А. Савка, М. Курятник, І. Лазар, М. Мельник, П. Бриндзя, Й. Демко, Н. Плїс, А. Крупський (старший), Катерина Петрівська, Д. Бурак, Н. Дуркач, М. Поточняк, М. Щупак, Д. Висоцький, В. Рот (жид), О. Павловський, В. Щурко, М. Дикий, Л. Смарж, Й. Новак, Г. Ґловач, А. Яворський, М. Іваніцький, М. Гурняк, В. Мельникевич, І. Цьван, А. Веселовський, П. Ґулик, В. Кухтик, К. Люля, В. Федко, А. Богацький, М. Валько, Г. Гриб, В. Ворона, Катер. Піщинська, Катерина Кучер, Анна Булик, Анна Біґун, Танька Волощук, Мелянія Тарас, Г. Бовтюх, Серафина Булик, Д. Булик, Т. Саранчук, М. Фляк, Г. Савкулич, М. Дуганич, С. Телїщак, Варвара Петрик і В. Козуб по $1.00; меньшими жертвами $4.75. — Разом $584.25

Тут мусимо піднести, що скрентонська громада в дуже короткім часї надїслала нам вже другу більшу збірку, так що загальна суму виносить $803.75. Складаємо отже щиру подяку тим, котрі найбільше потрудили ся при збираню тих жертв, а іменно о. пароходи Д. Хомякови за ініціятиву і горячу заохоту, а дальше пп. В. Тарасови, М. Коцюпці, Я. Лагоді, А. Гринови, П. Дочичови, М. Диконтійови і О. Баці. Честь Вам і слава скрентонська українська громадо, що ідучи за покликом свого пароха зложилисьте так щедрі жертви на ратунок своєї вітчини. Нехай в слїдуючім списї жертводавців не забракне вже ні одного з Вас.

528. Бруклин, Н. Й. На руки о. В. Лотовича зложили дальше: Збірка в церкві і каплици $31.92; з каси церкви Сош. св. Духа $25.00; Стефан Галавінь $10.00; Г. Дмитришин, А. Палащук і І. Коваль по $1.00.—Разом $69.92

529. Бріджпорт, Па. На руки місц. У. Н. Комітету зложили дальше: І. Довгань і Т. Голубенний по $2.00 і 25 членів У. Н. К. зложили $25.00 вкладок. — Разом $27.00

Тут простуєть ся, що при збірках оголошених попередно під ч. 236 і 303 має бути місцевість Бріджпорт, **Па.**, а не Бріджпорт, **Конн.**

РАЗОМ $1.054.42.

Попередно оголошено $57.729.23.

ЗАГАЛЬНА СУМА $58.783.65.

Франкфорд, Філядельфія, Па. На суму $126.04, оголошену попередно під ч. 490 зложились: Збірка в церкві $15.34; збірка на мітинґу від. 14 „Провидїня" $4.70; А. Мельник $5.00; В. Керницький $1.00 і членських вкладок на $100.00. — На суму $113.00, оголошену попередно під ч. 513 зложились: На руки колекторів Н. Ґудзяка і Д. Ґрамяка зложили: П. Ґрамяк Іванів $2.00; о. В. Петрівський, Д. Ґрамяк, Н. Ґудзяк, О. Дулеба, П. Михалечка, Н. Демків, С. Сандецький, Д. Кравчук, П. Нестор, М. Боднар, М. Баглай, С. Колодій, П. Омелян, А. Таращук, С. Сливка, П. Олїйник, І. Кавка, М. Олїйник, В. Керницький, І. Ґрамак Ількiв і С. Сливка по $1.00; дрібними датками $2.00. Разом $25.00. На руки колекторів Е. Леськова і А. Дяківського зложили: Д. Малїш $5.00; М. Майчук $2.00; А. Дяківський і Е. Леськів по $1.50; І. Дядьо, С. Рева, С. Смачила, Е. Ґрамяк, Г. Пекар, Г. Хоптій, І. Пеленський, М. Стоколоса, С. Рега, М. Питель, В. Рева, П. Ґрамяк Теодорів, З. Кавка і А. Ґоржко по $1.00; дрібними датками $11.00. Разом $35.00 і членських вкладок на $53.00.

Бервік, Па. На суму $273.00, оголошену попередно під ч. 497 і на суму $67.00 переслану на руки Вп. О. Адміністратора, зложились: Николай Михайлишин і В. Дубіль по $10.00; Н. Козар, Ю. Моринконь і І. Боберський по $6.00; І. Стубан, П. Моринконь, О. Лихновський, М. Шийович, Я. Симич і С. Розлуцький по $5.50; С. Боберський, А. Мацко, Г. Хомин, Л. Браток, М. Смеречанський, С. Данько, М. Баґряк, І. Баран, І. Дупіряк, Ю. Шийович, І. Мотиль, К. Ладичак, М. Коваль, Я. Суп, М. Лило, С. Вовчапський, М. Піхоцький, Н. Боберський, В. Вишинський, Г. Сидор, М. Бурич, К. Соболь, Ю. Івако, Ф. Музичак, О. Васильчак, Ф. Щобак, В. Баран і Л. Лихновський по $5.00; Г. Оленяк і В. Яник по $4.00; І. Макар, М. Минюк і П. Дубіль по $3.50; Н. Калинич, М. Шкрабарський, С. Дурич, М. Оленич і І. Мориконь по $3.00; І. Савчак, Ф. Савчак, І. Дубіль стар. і С. Баран по $2.50; В. Дибач, І. Питяк, В. Новолинський, Ю. Лило, Ф. Киниґ, Г. Цуряк, М. Пірко, Й. Кокорило і І. Калинич по $2.00; Н. Федаш, К. Рибак, О. Будз, А. Кирилич, Г. Піхоцький і М. Федорко по $1.50; І. Микулич, Ф. Пацак, А. Рибак, Ю. Костів, І. Лужицький, М. Кость, С. Данильчук, В. Кривак, Л. Лялька, В. Саврук, С. Бабич, А. Дибач, Д. Драбич, Ю. Шпилїґа, М. Швед, І. Дроздик, П. Луцович, Н. Малїчиґин, П. Шестак, М. Кильник, М. Гутник, К. Іванина, С. Шийович, М. Роль, Н. Шийович, М. Каба, О. Лихновський, П. Лихновський, І. Новолинський, І. Ошипок, В. Костів, П. Гнилянський, А. Марущак, Г. Лаврівський, Н. Стрижак, В. Дрофич, І. Славич, М. Федорко, І. Бурич, М. Славич, Н. Лило, С. Вашкович, І. Годович, Т. Дубрянський, Н. Михнич, В. Дзянський і І. Головецький по $1.00; меньшими жертвами $10.50.

Перт Амбой, Н. Дж. На суму $60.00 оголошену попередно під ч. 475 зложились: Бр. св. О. Николая $25.00; збірка на весїлю М. Масника $10.00; Николай Цап $10.00; М. Юрчик, Г. Дячик, Н. Ерепа, Д. Прибула і Н. Рудиш по $5.00; М. Станьчик, Т. Пачковський і Г. Будняк по $4.00; Т. Бережанський $3.00; В. Пелех і С. Федунь по $2.00; М. Деревяний, П. Лищавка, М. Фарняк, П. Макар, А. Федунь, Н. Мельникович і Д. Романко по $1.00. Разом $96.00, з чого $36.00 задержано на рахунок дальшої збірки, а $60.00 надіслано.

Бруклин, Н. Й. На суму $11.00, оголошену попередно під ч. 485 зложились: о. В. Лотович, В. Яськевич, М. Заверуха, С. Ягелло, М. Корецький, І. Балко Яндрея, Р. Кузьма, І. Флинта, Л. Кісь, О. Гавришко і П. Сьвідзїнський по $1.00.

Чеки і моні-ордери просить ся виписувати на імя Ukrainian National Committee, а висилати на адресу касієра: Rev. N. Pidhorecky, 22 E. 7th St., New York, N. Y.

Український Народний Комітет.

РУХ У ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА.

ПЛЕЙНС, ПА. Бр. св. Андрея, від. 48, повідомляє всїх своїх членів, що півpічний мітинґ відбудеть ся дня 15. червня б. р., о годинї 1-шій пополудни, в гали церковній. Всї члени і урядники мають прибути на означений час. Нехай кождий стараєть ся привести хоч одного нового члена. Будемо принимати до братства без вступного, а до У. Н. Союза після статута. Котрий з членів не буде на тім мітинґу, заплатить кару $1.00. — Й. Катулька, секр. фін.

ПЕНН АЛЛЕН, НАЗАРЕТ, ПА. Бр. св. Димитрія, від. 95, подає до відома, що півpічний мітинґ відбудеть ся в неділю, 15. червня, о години 2-гій пополудни, в домі Т. Козара. Буде вибір нових урядників і инші важні справи. Неприсутний на тім мітинґу член заплатить кару 50 цнт., а урядник $1.00. — Н. Гіль, предс.; Т. Гурин, секр.

ТЕЙЛОР, ПА. Бр. св. Николая, від. 114, повідомляє своїх членів, що півpічний мітинґ відбудеть ся дня 15. червня, в гали М. Боднара, 401-5 Овк стр., о 2-гій годинї пополудни. Кождий член, котрий дбає о добро У. Н. Союза і нашого братства, має явити ся на тім мітинґу, бо будуть дуже важні справи до полагодженя. Неявивший ся член заплатить 50 цнт. кари, а урядник $1.00. — Т. Сенчук, секр.

МІКІЗПОРТ, ПА. Тов. „Запорожська Січ", від. 132, повідомляє всїх своїх місцевих і позамісцевих членів, що півpічний мітинґ відбудеть ся в неділю, 15. червня, зараз по Службі Божій. Кождий член має явити ся, бо будуть важні справи до полагодженя. Довгуючі члени мають вирівнати свої довги, бо инакше будуть суспендовані. Неявивший ся член заплатить кару 50 цнт., а урядник $1.00. — В. Кочкодан, предс.; Д. Хоцїнський, писар; Г. Куницький, кас.

ВІЛКСБЕРИ, ПА. Бр. св. Василія, від. 278, подає до відома, що півpічний мітинґ відбудеть ся в неділю, 15. червня, зараз по Службі Божій, в гали церковній. Є важні справи до полагодженя. Неприсутний член заплатить кару 50 цнт., а урядник $1.00. Кождий член повинен припровадити з собою на сей мітинґ хоч одного нового члена. — Й. Гуменюк, предс.; П. Крохмалюк, кас.; Й. Крохмалюк, секр.

ПІТСБУРҐ, ПА. Тов. „Рогатинщина", від. 396, повідомляє своїх членів, що мітинґ відбудеть ся дня 14. червня під ч. 2430 Форб стр., точно о годинї 7-мій вечером. Кождий член має явити ся, бо є важні справи до полагодженя. Неявивший ся член заплатить кару 50 цнт., а урядник $1.00. — П. Береза, секр.

ПАСЕЙК, Н. ДЖ. Бр. св. Володимира, від. 42, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що півpічний мітинґ відбудеть ся в неділю, 15. червня, точно о годинї 2.30 пополудни. Кождий член має явити ся на означений час, бо є дуже важні справи до полагодженя. Контрольна комісія має здати півpічне справоздане. Котрий з членів не вирівнав доси своїх місячних вкладок, нехай вирівнає, бо в противнім разі може бути суспендований. Будеть ся принимати нових членів до братства і до У. Н. Союза. Хто чуєть ся правдивим Українцем, то повинен обезпечити себе в своїй рідній організації. Котрий з членів на сей мітинґ не прийде, заплатить кару $1.00, а урядник $2.00. Як котрий член має дуже важну причину і не може прийти на час, або зовсїм, то прошу повідомити предсїдателя відділу перед мітинґом. — М. Припхан, предс.

ЕЛІЗАБЕТПОРТ, Н. ДЖ. Бр. св. Михаїла, від. 142, повідомляє всїх місцевих і позамісцевих членів, що півpічний мітинґ відбудеть ся в суботу, 14. червня б. р., о годинї 8-мій вечер, в гали Ю. Шевчука під ч. 82 Лївінґтон стр. Контрольна комісія предложить звіт за останнього пів року, а крім того є ще дуже важні справи до полагодженя. Неприсутний член заплатить кару 50 цнт., а урядник $1.00. Просить ся всїх тих Українців, котрі ще доси не належать до жадної української організації, нехай прийдуть на наш мітинґ і вписять ся до нашого братства і до У. Н. Союза. — Ю. Шевчук, предс.; П. Останчук, кас.; А. Нагребецький, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. Тов. „Вільна Україна", від. 152, повідомляє своїх членів, що звичайний мітинґ відбудеть ся в середу, дня 11. червня с. р., точно о годинї 7-ій вечером, в церковній гали при Корт стр., Нюарк, Н. Дж. До полагодженя є дуже важні справи. — Я. Чорнюк, предс.

БОФАЛО, Н. Й. Бр. св. Николая, від. 127, повідомляє своїх членів, що півpічний мітинґ відбудеть ся дня 15. червня, о годинї 6-тій вечером, в гали Української Січи під ч. 29 Клімо стр. Всї члени повинні явити ся. — Е. Тимкович, секр.

СИРАКЮЗ, Н. Й. Укр. тов. „Січ", від. 282, повідомляє своїх членів, що півpічний мітинґ відбудеть ся 15. червня б. р., о 2-гій годинї пополудни. Обовязком кождого члена бути на тім мітинґу і вирівнати свій довг. — В. Сеньків, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. „Вільні Козаки", від. 316, подає до відома, що півpічний мітинґ відбудеть ся 12. червня б. р. у Ремінґтон гали. Кождий член має явити ся на тім мітинґу, бо є важні справи до полагодженя. — С. Лотоцький, предс.; М. Паньків, секр.

СИРАКЮЗ, Н. Й. Тов. „Запорожська Січ", від. 317, повідомляє своїх членів, що півpічний мітинґ відбудеть ся 15. червня б. р., в гали І. Рибки під ч. 1400 Борнет Аве. Початок точно о 2-гій годинї пополудни. Кождий член має явити ся, бо є важні справи до полагодженя. Довгуючі члени мусять вирівнати свої залеглости, бо инакше будуть суспендовані. Контрольна комісія має сконтролювати книжки і здати відповідний півpічний звіт. Обовязком кождого члена привести бодай одного нового члена до товариства і до У. Н. Союза. До товариства принимаєть ся за половину вступного, а до У. Н. Союза після статута. Неприсутний на тім мітинґу член заплатить кару 50 цнт., а урядник $1.00. Товариші, Братя і Сестри! Приходїть на сей мітинґ і вступайте громадно в члени нашого товариства і У. Н. Союза, бо тут можете розмовити ся своєю рідною мовою. Не ходїть і не блудїть по чужих сосайдах, там, де Ви не годні добре розмовити ся, а ті агенти лиш Вас обманюють і дурять, як можуть. Не давайте ся водити манівцями, але тримайте ся клича: свій до свого! Ще декотрі Українці блудять по польських товариствах, а се для них великий сором і ганьба, бо деж то сьвідомий і шануючий себе чоловік буде стояти в рядах свого найбільшого ворога? Родимці! Приходїть усї до нас, бо наше товариство виплачує всї запомоги ретельно, а таксамо і У. Н. Союз виплачує справедливо після статута, що кому належить ся. — В. Осухівський, предс.; І. Татарин, секр.

ОЛІЄН, Н. Й. „Запорожська Січ", від. 363, повідомляє всїх своїх членів, що півpічний мітинґ відбудеть ся дня 14. червня с. р., в тійсамій гали, що завше, о годинї 7.30 вечер. Кождий член має явити ся, бо є важні справи до полагодженя. Буде півpічне справоздане урядників товариства. Котрий член не прийде на сей мітинґ, то буде караний після статута. Будемо принимати нових членів до товариства і до У. Н. Союза після статута, тож хто хоче вступити до нашої організації, нехай прийде на наш півpічний мітинґ. — І. Кубарик, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. Тов. „Запорожська Січ", від. 75, повідомляє всїх своїх місцевих і позамісцевих членів, що півpічний мітинґ відбудеть ся в неділю, 15. червня, о годинї 2.30 пополудни, в гали парафіяльній під ч. 82 Сікот Аве. Кождий член має явити ся на мітинґу, бо є важні справи до полагодженя. Довгуючі члени мають вирівнати свої вкладки. Будеть ся принимати нових членів до товариства і до У. Н. Союза. Контрольори мають сконтролювати книги товариства. — І. Комаринський, кошовий; О. Зданкевич, кас.; А. Шельвах, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. Повідомляєть ся членів тов. „Українська Січ", від. 188, що мітинґ відбудеть ся в неділю, 15. червня б. р., о годинї 2.30 пополудни, в гали Пахолка під ч. 91 Кліперт Аве. На сей мітинґ повинні явити ся всї члени, бо будуть важні справи до полагодженя, а урядники здадуть звіт з півpічного діловодства. Будеть ся принимати членів до товариства без вступного, а до У. Н. Союза після статута. Обовязком кождого члена приєднати більше число нових членів, бо се наша одинока матір нам тут в Америці — наша організація, У. Н. Союз. — М. Чайковський, секр.

КЛІВЛЕНД, О. Бр. св. Петра і Павла, від. 102, повідомляє своїх членів, що півpічний мітинґ відбудеть ся дня 15. червня в церковній гали, о годинї 2-гій пополудни. Котрий член не явить ся, заплатить кару $1.00, а урядник $2.00. По мітинґу пійдуть усї члени до фотографії, котра має бути поміщена в календари У. Н. Союза на рік 1920.—Й. Сенчина, предс.; А. Смолило, кас.; К. Стадник, секр.

ІСТ ЮНҐСТАВН, О. Тов. „Сокіл", від. 218, взиває своїх місцевих і позамісцевих членів, аби всї зявили ся на півpічнім мітинґу, котрий відбудеть ся 15. червня, о годинї 1-шій пополудни. Довгуючі члени мають вирівнати всї свої залеглости. Є богато важних справ до полагодженя, тож присутність кождого члена пожадана. — П. Лунів, секр.

ЮНҐСТАВН, О. Бр. св. Івана Хрестителя, від. 230, подає до відома, що півpічний мітинґ відбудеть ся в неділю, 15. червня, о годинї 2.30 пополудни, в Українській Гали, де все наші мітинґи відбувають ся. Котрий член на сей мітинґ не прийде, заплатить кару 50 цнт., а урядник $1.00. Контрольна комісія здасть півpічне справоздане. Кождий член повинен привести з собою одного нового члена, бо до братства будеть ся принимати нових членів бе звступного, а до У. Н. Союза після статута. — І. Федаш, предс.; І. Гармич, секр. рек.

АКРОН, О. Бр. Сошествія св. Духа, від. 295, повідомляє всїх своїх членів, що півpічний мітинґ відбудеть ся в неділю, 15. червня, о годинї 1-шій пополудни, в звичайній гали. Котрий член на сей мітинґ не явить ся, підлягає карі після статута. Будемо принимати нових членів за половину вступного до братства, а до У. Н. Союза після статута. — А. Цепко, секр.

СТ. ЛУІС, МО. Бр. св. Володимира, від. 179, повідомляє всїх своїх місцевих і позамісцевих членів, що півpічний мітинґ відбудеть ся 15. с. м. в церковній гали, зараз по Службі Божій. Котрий член не явить ся на сей мітинґ, то підпадає карі $1.00 після ухвали братської. Контрольна комісія має здати півpічний звіт. Будеть ся принимати нових членів до братства без вступного, а до У. Н. Союза після статута. Довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости, бо инакше будуть суспендовані. На тім мітинґу всї присутні члени будуть фотографувати ся. — І. Онуфрій, предс.; В. Андрусь, секр.; М. Петровський, кас.

МІЛВОКІ, ВІС. Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 47, подає до відома, що місячний мітинґ відбудеть ся в неділю, 15. червня, в гали парафіяльній, зараз по Службі Божій. Просить ся всїх членів явити ся, бо є важні справи до полагодженя. Котрий член не явить ся, заплатить кару 50 цнт., а урядник $1.00. — М. Адамчук, секр.

БАЛТІМОР, МД. Бр. Пресв. Тройці, від. 320, повідомляє своїх членів, що півpічний мітинґ відбудеть ся 15. червня. Просить ся членів, аби кождий явив ся, бо буде півpічне справоздане урядників. Неявивший ся член підпадає карі після статута. — М. Дмитрів, писар.

АМЕРИКАНСЬКІ ВІСТИ.

Що зроблять з чужинцями?

Парляментарна комісія іміґраційна пічне 12. червня переслухувати проект в справі чужинецького населеня в Америці, а також в справі заборони або лише здержаня на якийсь час іміґрації. Депортоване деяких чужинців і реґістроване та натуралізоване всіх инших візьметь ся також під увагу. Федеральний комісар іміґраційний, Камінетті, нараджував ся з головою парляментарної комісії іміґраційної в справі законопроекту посла Джонсона, котрий домагаєть ся, аби правительство держало точний спис всіх чужинців. Після того проекту всі чужинці мусять реґіструвати ся і голосити ся до властий 2 рази в році. Іміґраційна комісія має обговорити також справу депортованя шістьох міліонів чужинців. Внесено також проект, аби іміґрацію здержати на пять літ. Знова сенатор Кінґ, з Айови, домагаєть ся арештованя всіх осіб, котрі хочуть силою повалити теперішне правительство, а сенатор Стерлінґ, з Савт Дакоти, домагаєть ся відібрати горожанство тим чужинцям, котрі набули його нелеґальним способом.

Женщини мусять ставати горожанками.

Заряд Стандард Ойл компанії в Байон, Ню Джерзи, оповістив, що женщини, котрі хочуть дістати працю в зоводах сеї компанії, мусять виказити ся першими або другими натуралізаційними паперами. Инакше праці не дістануть. Подібну акцію було повзято супроти мущин підчас війни.

В Байон заборонені всякі чужинецькі віча.

(Специяльно до „Свободи").

Комісар для публичної безпечности в Байон, Ню Джерзи, видав розпоряджене байонській поліції заборонити радикальним елементам всякі маніфестації. Рівночасно з тим наказано поліції заборонити всякі чужинецькі збори і віча, а також арештувати всіх підозрілих осіб. Сі розпорядження видано минувшого четверга.

Жадають 8 годин праці без „овертайму".

В Атлантик Сіти, Ню Джерзи, відбувають ся наради урядників металево-торговельного відділу при Американській Федерації Праці, на яких ухвалено домагати ся 8-годинного дня праці для всіх зорґанізованих робітників. Тиждень праці має виносити 44 годин; пять перших днів тижня робітники мають працювати по 8 годин, а в суботу лише 4. Урядники металево-торговельного відділу заявили, що робітники не хочуть працювати в надзвичайних годинах, отже не годять ся на „овертайм". Зорґанізоване робітництво все противило ся такій системі праці. Усунене системи „овертаймів" дасть змогу взяти до роботи бувших жовнірів. Збори рішили домагати ся основаня федеральної комісії, під юрисдикцію котрої взяло-б ся робітників у корабельних варстатах і арсеналах. Така комісія складала-б ся з рівного числа представників від правительства і робітництва. Така комісія мала би полаґоджувати всякі спори в тих галузях промислу, а тоді між робітниками не було би такого невдоволеня, яке панує тепер. Предложено проект здвигнути величавий памятник для тих зорґанізованих робітників, котрі підчас війни згинули на полі бою. Проект каже, що кождий член юнії має дати на сей памятник свій одногодинний зарібок. Річна конвенція Американської Федерації Праці почала ся в Атлантик Сіти вчера.

Банки в Злучених Державах.

Державний контрольор Віліямс подає до відома, що з днем 1-го червня 1919 у Злучених Державах було 7.803 банків з капіталом 21.000,000.000 долярів. Обі цифри є найбільшими від початку істнованя Злучених Держав, бо стільки банків і так великого капіталу ще ніколи доси не було занотовано. В останних 17 місяцях в цілім краю збанкротували лише два банки, з того один в1918, а другий вже в 1919 році. Нових банків в останних пятьох місяців повстало 83.

Довг Злучених Держав.

З кінцем мая 1919 загальний довг Злучених Держав виносив 25.921,151.270 долярів.

Роздвоене соціялістичної партії.

Усунене чужинців з соціялістичної партії, а також деяких відділів американських лівокрильців, доведе правдоподібно до основаня нової партії, комуністичної. З рядів соціялістичної партії усунено підрядні федерації: українську, латишську, московську, литовську, естонську, мадярську, польську і югославянську; з підрядних американських відділів усунено: всі відділи в стейті Мішіґен; всі відділи в повіті Кук, стейту Іллінойс; і відділи 2, 3, 5, 8, 17 в Ню Йорку. Сю акцію зі сторони екзекутивного комітету соціялістичної партії лівокрильці уважають партійним роздвоєнем. Деякі відділи, яких ще не усунено, задумали добровільно виступити з партії і прилучити ся до лівокрильців, на чолі котрих стоїть тепер Джан Рід. Усунені з партії лівокрильці задумали скликати на 21. червня свою конвенцію і там ґрунтовно обговорити всю справу.

Похорон жертв вілксберської експльозії.

(Специяльно до „Свободи").

Похорон 90 жертв копальняної експльозії у Вілксбери, Пенсильванія, відбув ся минувшої суботи. Похорон був спільний для усіх і ним заняла ся компанія. Про жертви катастрофи компанія видала такий звіт: розпізнаних трупів є 89, нерозпізнаних 1; пропавших 3; ранених 54. Кажуть, що ся страшна експльозія лучила ся через неувагу робітників, однак компанія буде відповідати за се, що на візках, якими їхали робітники, находив ся вибуховий порох, що противить ся стейтовому законови. — Неповний спис убитих, виготовлений першого дня, коли лучила ся катастрофа, подає між иншими, що отсї Українці (?) зістали убиті: Михайло Плахта, Михайло Котлярський, Іван Квочка, Стефан Демчак й Іван Плішка.

Арештованя в Дітройт.

В Дітройт, Мішіґен, арештовано Стефана Стойкова і Стефана Трепова, у звязи з вибухом бомби в Клівленд, Огайо. Поліція мала найти в їх мешканю листи, які вказують, що вони оба були з початком червня в Клівленд. Оба вони належать до орґанізації промислових робітників сьвіта; їм однак жадного злочину не закидають, а держать лише, аби клівлендська поліція могла їх переслухати.

Полякам і Жидам в Джерзи Сіти заборонено віча.

Громадські власти в Джерзи Сіти, Ню Джерзи, заборонили Жидам скликати віче в цїли протесту проти польських погромів, а також Полякам не дозволили скликати віча в цїли протесту проти жидівських оскаржень.

Оплата листів буде танша з днем 1-го липня.

Міністерство почти знова оповістило, що военний закон про оплату листів перестане обовязувати з днем 1-го липня 1919 року, коли то за пересилку листів будеть ся побирати знова 2 центи, замісць 3, як се водить ся тепер. Оплата почтової картки буде виносити 1 цент.

Зворот телеґрафів і телефонів.

Вістка, що правительство звернуло телеґрафи і телефони назад в приватні руки, оказала ся в дечім трохи мильною. Правительство, хоч передало операцію телефонів і телеґрафів в приватні руки, то застерегло собі абсолютну контролю фінансів телеґрафічних і телефонічних компаній, що отже не означає цілковитої передачі.

Католики у Злучених Державах.

Обчислено, що в 48 стейтах Злучених Держав проживає нині 17,549.324 католиків. У слідуючих стейтах число католиків перевисшає пів міліона душ: Ню Йорк 3,089.260; Пенсильванія 1,867.000; Іллінойс 1,-481.789; Массачусетс 1,406.845; Огайо 866.715; Ню Джерзи 746.319; Мішіґен 631.508; Луізіяна 618.869; Вісконзін 592.263; Каліфорнія 589.105; Мізури 538.692; Коннетікот 523.795. В Злучених Державах під сю пору є 14 католицьких архиепископів, 97 епископів, 20.588 католицьких сьвящеників та 5.-536 монахів всяких чинів. Крім того є 10.460 церков з сьвящениками, які стало коло них мешкають, а 5.538 місійних каплиць з доїздними сьвящениками. Кромі того американські католики удержують 110 духовних семинарів, 294 сиротинців, 116 заведень для старців, 215 висших шкіл для хлопців і 674 дівочих академій.

Збір овочів в Ню Джерзи.

Стейтовий комісар рільництва обчисляє, що сьогорічний збір овочів в Ню Джерзи буде дуже видатний, мимо частих весняних приморозків. Збір яблок обчисляють на 2,507.000 бушлів, грушок 575.000 бушлів, бросквь (пічес) 921.000 бушлів.

Стокгольм — вільна пристань.

До Злучених Держав прибув в сих днях Вальфрід Ульріх, купець зі Стокгольму, і подав американській пресі до відома, що Стокгольм, столиця шведської держави, став від 1-го червня 1919 року вільною пристанию. В той спосіб купці і правительство Швеції хочуть, аби Стокгольм заступив місце Гамбурґа, до війни найбільшої в сьвіті вільної пристані.

Бруклинські зелізниці.

Заряд зелізничої компанії „Бруклин Репід Трензіт" в Ню Йорку, оповіщає, що в пятницю, суботу і неділю (30 і 31. мая і 1-го червня 1919) зелізниці сеї компанії перевезли 5,700.000 пасажирів, зібравши за се 285.-000 долярів.

Фера між Іст 92-гою улицею (Менгетен) і Асторією (Лонґ Айленд) в Ню Йорку пічне правдоподібно знова курсувати.

Фрідріх Шіллер.

ПЕРСТЕНЬ ПОЛІКРАТА.

Переклав **Остап Грицай.**

На криші княжої палати
Він став, щоб другови вказати
На Самос, що ясніє вокруг.
І до царя Єгипту каже:
„Тут все моє, що око вкаже!
Невжеж—щасливий є твій друг?"

„Щастило ся тобі з богами!
Бо днесь твоїми є рабами
Ті, що рівняли ся тобі!
Не радуй ся однак тим дуже!
Бо ще жиє один, мій друже,
Що всїх ме мстити в боротьбі!"

Та тут зі скоростию лету
Несеть ся посол із Мілету
І до князя спішить бігцем:
„О пане! Час жертвам палати!
Ти приодій сьвяточні шати
І голову вкраси вінцем!

„Твій ворог вже погиб у бою!
Сам вожд твій Полідор шле мною
Тобі ті радісні слова!"
І враз щось посол бере в руки
Кровавого, мов образ муки —
Се знана, вража голова.

Заляканий цар взад подав ся.
—„Лиш рівним ти богам не став ся"—
Оттак журливо він повів,
„Змінить ся щасте може вскорі!
Ще твої кораблї на морі,
На ласці бурі і вітрів!"

Та нїм слова царя упали,
Ген крики радости злунали,
Збігаєть ся у пристань люд,
Та всї із гомоном витають
Ліс кораблїв, що повертають
Домів, горді на славний труд.

Не в силї вийти цар із дива.
„Так, справді днина ся щаслива!
Всеж тому щастю ти не вір!
Там Крети вражою товпою
На Самос твій ідуть війною —
Жахнеть ся скоро їх твій зір!"

Та нїм слова вразили душу,
Вже війско з кораблїв на сушу
Під гам іде, а скрізь луна:
„Побіда! Щезла Кретів сила!
Їм буря фльоту поломила!
Конець! Минула ся війна!"

Цар чує з острахом сї вісти.
„Щасливий ти! Те слїд вповісти;
Дрожи однак тепер, вій рік —
Бо заздрісні боги є дуже;
О — щастя без терпіня, друже,
Не знав ніякий чоловік!

„Ось бач і моє володїнє
Благословило провидїнє;
Та скоро я пізнав богів!
Прийшла менї гірка година.
Я стратив дорогого сина.
Терпінєм примирив їх гнїв.

„Колиж ти кориш ся їх силї,
Так не впивай ся щастєм хвилї—
Лише благай богів о сум!
Нїколи той не вмер щасливо,
Кого вони раз-враз зрадливо
Вщасливлювали! Се їх глум!

„Колиж боги не зішлють болю,
Ти сам приклич собі недолю,
А як — послухай лиш мене:
Поглянь на всї свої клейноди.
З них найдорожший на знак згоди
Ти кинь в те море, най втоне!"

Під жах тамтой відповідає:
„Зі скарбів, що їх край складає,
Сей перстень—мій найбільший друг.
Його Ерінам я жертвую
Чей голос ласки я їх вчую"
І в море вкидає жемчуг.

На другий день із бліском рана,
Рибак приходить перед пана
І втішений говорить так:
„Зловив я рибу як нїколи!
Возьми її на свої столи
Як вірности моєї знак".

Та лиш у рибу кухар вглянув,
Він перед паном миттю станув
І кликнув: „Князю! В рибі тій
Случай хотів той перстень скрити,
Що ти його був звик носити,
О, твоє щасте красше мрій!"

Тут цар почув в души тривогу:
„Я бачу — час менї в дорогу,
Ти вже не друг, хоч так щаслив.
Боги кують тобі загладу;
Я йду, бо ще і я пропаду".
Промовив і мерщій відплив.

Микола Віконський.

БІЛЬ.

Біль душі різьбить обличе,
Він зі струни звуки кличе,
І майстерною рукою
Оживля мертве камінє;
І борців зове до бою.
Біль душі різьбить терпінє.

Біль родив ся батьком мести,
Братом горя, гніву й чести.
Він з коханєм йде у парі,
В зраді мечем серце коле,
Біль пливе, здаєть ся, в хмарі
І з дощем паде на поле.

Біль народний рве кайдани,
Злою кровю миє рани,
І рабам готовить волю...
І душу співця кервавить.
Біль і творчість — цьвіти в [полю,
Біль—житє, що всїх цікавить.

Мультатулі.

ДЕФІНІЦІЯ СПЕЦІЯЛЬНОСТИ.

Переклав **Лев Рудавський.**

„Прошу отже, але без жарту, скажіть менї, що таке специяльність?"

„Я не жартував. І також тепер не буду жартувати! Предмет заповажний".

„Специяльність є се личність, яка підчас свого цїлого житя богато річий занедбала, щоби добути цїну мірноти при виконуваню якогось ремесла, яким занимають ся також другі.

„Специяльностию є сей, що слїпне через вдивлюванє в одну якусь точку, що уроює собі, що по його боці правда, а є короткозорий, або бодай за такого хоче видавати ся — супроти всїх инших річий.

„Специяльність...

„Але виясню вам специяльність ще на инший лад...

„Виділи ви коли, як замітають улиці?"

„Не так часто, як би то бажало ся в інтересі гіґієни. Але часом!"

„Не прийшло вам нїколи бажанє, вирвати замітачеви з рук мітлу і показати йому, як слїд замітати?"

„О, так, часто!"

„Отже, чи після виображіня, яке ви маєте про замітанє, ті люди добре замітали?"

„З рукою на серци, на спасенє душі, на моє щасте і сумлїнє, перед Богом і людьми — нї!"

„Дуже добре! Коли ми те порішили, питаю вас, чи думаєте, що якийсь замітач улиць був би всилї подати вам яку правничу пораду, вилїчити з калїцтва ваші дїти, покрити державні довги, винайти штуку друкарську, Америку відкрити і т. д., і т. д.?"

„З рукою на серци, на спасенє моєї душі і т. д. — нї!"

„Отож добре! Той замітач, який не вміє замітати і не знає ніякого иншого ремесла, як не уміти замітати, то є „специяльність"!